Sfântul ierarh Nichita mărturisitorul, episcopul Calcedonului și Sfântul sfințit mucenic Eutihie, episcopul Melitinei

(s.v. 28 mai / s.n. 10 iunie)

Materiale despre Sfinții ierarhi Nichita și Eutihie:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf.%20ier.%20Nichita%20%C8%99i%20Eutihie%20(28%20mai)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Nichita+%C8%99i+Eutihie

****

Sfântul Nichita mărturisitorul, episcopul Calcedonului a trăit în perioada persecuțiilor împotriva celor ce cinsteau sfintele icoane. Pentru apărarea și susținerea Ortodoxiei cinstirii sfintelor icoane, Sfântul Nichita a avut foarte multe de pătimit.

Sfântul sfințit mucenic Eutihie a fost lucrător împreună cu Sfinții apostoli și a suferit mucenicie pentru Hristos în cetatea Melitinei în secolul I.

&&&

Index

În această lună (mai), ziua a douăzeci și opta - Sfântul mucenic Eutihie, cel din Meletina și prea cuviosul părintele nostru Nichita episcopul Calcedonului (Minei) 3
Canon de rugăciune către Sfântul ierarh Nichita mărturisitorul, episcopul Calcedonului ..... Error! Bookmark not defined.
Canon de rugăciune către Sfântul sfinţit mucenic Eutihie, episcopul Melitinei 20
Imnografie 28
Vieţile Sfinţilor - Pătimirea cuviosului Nichita mărturisitorul, episcopul Calcedonului 29
Vieţile Sfinţilor - Sfântul Ignatie, episcopul Rostovului (28 mai) 31
Vieţile Sfinţilor - Sfânta muceniţă Eliconida (28 mai) 34
Sfântul ierarh Nichita mărturisitorul - drumul spre sfințenie 40
Sinaxar - Sfântul ierarh Nichita mărturisitorul, episcopul Calcedonului - 28 mai 41
Pr. Ştefan Sfarghie - Sinaxar - Sfinţii ierarhi Eutihie, episcopul Melitinei şi Nichita, episcopul Calcedonului 43
Calendar Ortodox - Sfântul sfinţit mucenic Eutihie, episcopul Melitinei; Sfântul ierarh Nichita mărturisitorul, episcopul Calcedonului 45
Proloagele din 28 mai 46
Sfântul Nicolae Velimirovici – Proloagele de la Ohrida din 28 mai 48
Pomenirea Sfântului Nichita, mărturisitorul - episcopul Calcedonului 48
Pomenirea Sfintei muceniţe Heliconia 49
Pomenirea Sfântului Ignatie de Rostov 49
Cântare de laudă la Sfânta muceniţă Heliconia 50
Cugetare 50
Luare aminte 51
Predică despre puterea Tainei Cununiei 51
Icoane 52

În această lună (mai), ziua a douăzeci şi opta - Sfântul mucenic Eutihie, cel din Meletina şi prea cuviosul părintele nostru Nichita episcopul Calcedonului (Minei)

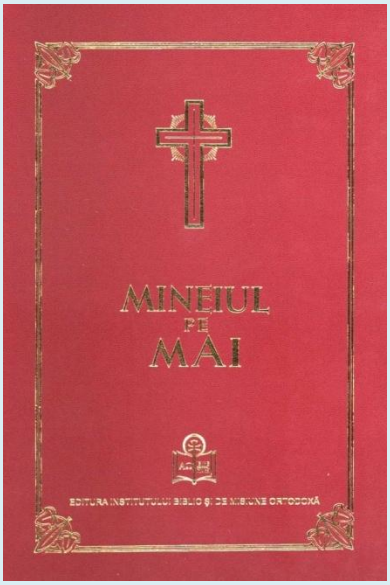

La Vecernie

La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile pe 6: 3 ale Sfântului sfinţitului mucenic Eutihie şi 3 ale cuviosului Nichita.

Stihirile mucenicului, glasul I:

Podobie: Prea lăudaţilor mucenici...

Cugetătorule de Dumnezeu, Eutihie cu vinele cuvintelor tale, înecând pe cei fără de minte, ai primit sfârşit, fericite şi înecarea de ape; înecând într-însele pe balaurul cel fără de trup. Pentru aceasta roagă-te, să se dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Arătându-te podoabă foarte frumoasă întru darul pătimitorilor, te-ai mutat veselindu-te către cele mai presus de lume, ca să stai cu adevărat înaintea Împăratului tuturor, împreună cu toate Sfintele puteri. Cu care roagă-te să se dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Mucenice vrednicule de minune, bucurându-ne luminat sărutăm moaştele tale şi luând dar de tămăduiri, cu dragoste te cinstim, şi cu credinţă neîncetat ne rugăm ție: roagă-te şi acum, să se dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Alte **Stihiri** ale cuviosului, glasul al 4-lea:

Podobie: Ca pe un viteaz...

Iubirii de străini a lui Avraam, şi dragostei celei către Dumnezeu a lui Isaac, şi nevicleniei lui Iacov urmând, ai închipuit răbdarea lui Iov, cel de la Avsitida şi smerenia lui David, şi nerăutatea lui Moise; prin ungerea cea sfântă, ca Aaron cel de demult, te-ai uns arhiereule de Dumnezeu purtătorule şi sfinţite făcătorule de minuni.

Nerăutatea ta cea multă a gonit răutatea vrăjmaşului, prin darul Dumnezeiescului Duh, şi cu pătimirea ta ai îmblânzit pe Dumnezeu de care ai dorit, luminându-ţi duhul tău cu neîncetarea rugăciunilor; pentru aceasta ai şi primit darul minunilor, a tămădui neputinţele celor ce cu bună credinţă aleargă la tine, Nichita.

Legându-vă cu rudenie, ați păzit legea Preasfântului Duh, sfinţiţilor şi urmând urmelor păstorului celui de Dumnezeu înţelepţit, care a strălucit razele tămăduirilor celor slăvite, v-ați înfrumuseţat cu asemenea chipuri ale tămăduirilor prea mărite Nichita, împreună cu Ignatie cel de Dumnezeu înţelepţit.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *al praznicului*

Iar de va fi în post, a Născătoarei: De o mie de ori am făgăduit ca să fac pocăinţă pentru păcatele mele, Preacurată, dar nu mă lasă pe mine firea cea iubită a răutăţilor mele; drept aceea strig către tine, şi căzând mă rog: Tu, Stăpână mă scapă dintru această chinuire, povățuindu-mă către cele mai bune, şi către cele ce duc aproape spre mântuire.

A Crucii, a Născătoarei

Mieluşeaua şi Maica Ta Doamne, dacă Te-a văzut pe Tine pironit pe Cruce, s-a mirat, strigând: Ce este această vedere prea dorite Fiule ? Aceasta îţi răsplăteşte Ție adunarea celor fărădelege, cei ce s-au îndulcit de minunile Tale cele multe ? Ci slavă nespusei smereniei Tale, Stăpâne.

Troparul, glasul al 3-lea: Mucenicul Tău, Doamne, Eutihie întru nevoinţa sa, cununa nestricăciunii a dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru; că având puterea Ta, pe chinuitori a învins; zdrobit-a şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Alt **Tropar** al cuviosului: Îndreptător credinţei şi chip blândeţilor, învăţător înfrânării, te-a arătat pe tine, turmei tale adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câştigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate. Părinte ierarhe Nichita roagă pe Hristos Dumnezeu ca să mântuiască sufletele noastre.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *al praznicului sau al Născătoarei*

La Utrenie

Canoanele al praznicului, cu Irmosul pe 8 sau ale Octoihului unul, şi ale sfinţilor două pe 8.

Canonul cuviosului Eutihie

Cântarea 1-a, glasul al 4-lea

Irmos: Deschide-voi gura mea şi se va umplea de duh, şi cuvânt voi răspunde împărătesei Maicii, şi mă voi arăta luminat prăznuind, şi voi cânta minunile ei, bucurându-mă.

Sălăşluindu-te acum cu dumnezeieştile puteri, şi stând înaintea scaunului darului, luminează dumnezeieşte cu mijlocirea ta, pe cei ce cinstesc pomenirea ta, cea purtătoare de lumină, Eutihie.

Cu cuvioşie ai vieţuit prea fericite Eutihie, făcându-te ucenic desăvârşit apostolilor lui Hristos, şi te-ai înălţat la vârstă desăvârşit, chinuindu-te luminat, vrednicule de minune.

Intrat-ai în priveliştea muceniciei veselindu-te, şi ai dorit de moarte aducătoare de viaţă, şi înecându-te în mare, ai înecat mulţime de mii ale vrăjmaşului, fericite Eutihie.

A Născătoarei

Din tine Preacurată arătându-Se Iubitorul de oameni întru asemănare de trup, a mântuit lumea cea pierdută şi supusă înşelăciunii. Pentru aceasta te cinstim şi fericim.

Alt Canon, al cuviosului Nichita

Cântarea 1-a, glasul al 4-lea

Irmos: Adâncul Mării Roşii, cu urme neudate, pedestru trecându-I Israel cel de de mult, cu mâinile lui Moise în chipul Crucii, puterea lui Amalec în pustie a biruit.

Luminându-te cu vărsarea luminii celei dumnezeieşti, luminezi pe cei ce cu credinţă săvârşesc adormirea ta cea purtătoare de lumină.

Prin lucrările cele arătătoare de lumină te-ai arătat plin de lumină, luminând pe cei ce sunt în noaptea celor cumplite, şi îndreptându-i cu duhul către lumina cea cerească, sfinţite părinte Nichita.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Primind în locul ostenelilor şi durerilor tale de la Dumnezeu răsplătire cu darul minunilor, luminezi pururea pe cei ce se apropie către sicriul tău cel sfinţit, fericite.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cu voia Tatălui mai presus de fire de la Dumnezeiescul Duh ai zămislit pe Fiul lui Dumnezeu, şi cu trup L-ai născut, pe Cel din Tată fără mamă, iar pentru noi din tine fără tată.

Canonul cuviosului Eutihie

Cântarea a 3-a

Irmos: Pe ai tăi cântăreţi Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti izvor viu şi îndestulat, care s-au împreunat ceată duhovnicească întăreşte-i, şi întru dumnezeiască slava ta, cununilor slavei învredniceşte-i.

Aflând pe slugile Cuvântului semănători de cele bune, ai primit în inima ta sămânţa Duhului, şi cu buna credinţă ai odrăslit spic însutit, cugetătorule de Dumnezeu.

Aprinzându-te arătat cu focul Dumnezeirii celei fără materie, ca pe o materie ai ars credinţa cea rea, prea fericite Eutihie, şi cu sfinţenie te-ai chinuit. Pentru aceasta cu credinţă te lăudăm.

Lipindu-te cu sufletul şi cu inima de Sfinţii ucenici ai Cuvântului, cu sfinţenie ţi-ai petrecut viaţa, şi te-ai sălăşluit luminat întru luminile Sfinţilor, mucenice Eutihie.

A Născătoarei

Risipeşte, rogu-mă, întunericul minţii mele cu lumina ce este întru tine, ca una ce eşti bună, şi te roagă, să mă fac mai bun prin mijlocirile pocăinţei, ca întru credinţă să te slăvesc pe tine, Născătoare de Dumnezeu.

Alt Canon, al cuviosului Nichita

Cântarea a 3-a

Irmos: Veselească-se de tine...

Smerindu-te pentru Hristos, te-ai înălţat, şi sprânceana şarpelui celui cugetător, prin Duhul până la pământ o ai smerit, cuvioase.

Învrednicindu-te de la Dumnezeu darurilor celor mari, mare sfinţit te-ai arătat părinte arhiereule plăcute al lui Dumnezeu.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Fără de răutate ca un prunc petrecându-ți viața, ai pierdut prin dar toată răutatea vrăjmaşului, prea cuvioase.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Pe Născătoarea de Dumnezeu, pe una cea binecuvântată între femei, ca pe un lăcaş al lui Dumnezeu cel bine încuviinţat, toți cu bucurie să o lăudăm.

Irmosul: Veselească-se de Tine Biserica Ta, Hristoase, strigând: Tu eşti puterea mea, Doamne, şi scăparea şi întărirea.

Sedealna, glasul al 4-lea:

Podobie: Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Bine săvârşindu-ţi nevoinţa, înţelepte, ai primit de la Dumnezeu darurile minunilor, mucenice Eutihie. Pentru aceasta adunându-ne, după datorie te cinstim, închinându-ne cu credinţă sicriului moaştelor tale, care ne izvorăşte nouă cu îndestulare dar şi mare milă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Din pruncie luând Crucea ta, cu bună credinţă ai urmat lui Hristos, prin înfrânare veştejind cugetul cel trupesc. Pentru aceasta pe scaunul arhieriei cu multe feluri de semne ai înălţat pe Stăpânul, ce a înfrumuseţat sicriul tău, de Dumnezeu fericite Nichita.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *a praznicului*

De va fi în post, a Născătoarei: Preacurată cu totul fără prihană, şi neispitită de bărbat, însăşi, pe Fiul şi Cuvântul lui Dumnezeu cel fără de ani, sub ani L-ai născut; pe Acesta împreună cu sfinţii, cu cinstiţii patriarhi, cu mucenicii, şi cu proorocii, şi cu prea cuvioşii, roagă-L ca să dăruiască nouă curăţire şi mare milă.

A Crucii, a Născătoarei

Dacă Te-a văzut înălţat pe Cruce, prea curata Maica Ta pe Tine, Cuvinte a lui Dumnezeu, ca o Maică plângând a zis: Ce minune nouă şi străină este aceasta, Fiul meu? Cum Te împărtăşeşti cu moartea, Cel ce eşti viaţa tuturor! Vrând pe cei morţi să-i înviezi ca un Milostiv.

Canonul cuviosului Eutihie

Cântarea a 4-a

Irmos: Dumnezeiescul sfat cel al Celui Preaînalt, al întrupării Tale celei din Fecioară, proorocul Avacum înţelegându-l a strigat: Slavă puterii Tale, Doamne.

Ca pe unul, ce eşti strugure copt din via cea înţelegătoare, te lăudăm cu cuvântul, căci cu adevărat cu bună credinţă ne izvorăşti nouă vinul umilinţei, mărite Eutihie.

Cu răsăritul chinurilor tale, mucenice, cu adevărat luminezi toată lumea, ca soarele cel mare, prin dar încetând întunericul sufletelor noastre, Eutihie.

Să ne veselim duhovniceşte astăzi, săltând întru pomenirea purtătorului de ne-voinţe, şi să-i strigăm lui: mare mucenice, cere tuturor iertare de greşeli.

A Născătoarei

Carte te-a scris pe tine mai-nainte adunarea proorocilor, prea curată Fecioară, întru care cu degetul Tatălui, S-a scris Cuvântul, scriind pe credincioşi în cartea vieţii, Mireasă a lui Dumnezeu.

Alt Canon, al cuviosului Nichita

Cântarea a 4-a

Irmos: Ridicat pe Cruce văzându-Te Biserica pe Tine, Soarele dreptăţii, a stat în-tru a sa rânduială precum se cuvine, grăind: Slavă puterii Tale, Doamne.

Cu privigherile cele de peste toată noaptea şi cu starea cea de peste toată ziua, toate mişcările trupului ai potolit, de Dumnezeu înțelepțite părinte, şi bucurându-te ai strigat: Slavă puterii Tale, Doamne.

Cu puterile cele sufleteşti supunând cele nesupuse ale trupului tău, de Dumnezeu înțelepțite, ai primit dar a izgoni duhurile, şi a curăți neputinţele, prea fericite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Întărindu-te cu dumnezeiască putere, toate taberele diavolilor ai biruit, sfinţite, şi ca unul cu nume numit al biruinţei, ai moştenit cununa minunilor de la Dătătorul de cununi.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Înfrumusețatu-te-ai cu podoabele Duhului, zămislind pe Cuvântul cel împreună cu Tatăl fără început, şi născându-L cu trup, prea curată Fecioară, pe care roagă-L pentru pace.

Canonul cuviosului Eutihie

Cântarea a 5-a

Irmos: Spăimântatu-s-au toate de dumnezeiască slava ta; că tu Fecioară mai presus de fire ai avut în pântece pe Dumnezeu cel peste toate, şi ai născut Fiu pe Cel fără de ani; care dăruieşte pace tuturor celor ce te laudă pe tine.

Înălțatu-te-ai către Domnul cu aripi de aur ale prea sfintei mucenicii, prea fericite, şi te-ai odihnit în lăcaşuri dumnezeieşti, numărându-te acum împreună cu adunările prea lăudaţilor pătimitori, de Dumnezeu fericite Eutihie.

Asemănându-te cu Cel ce Şi-a întins mâinile pe Cruce de bunăvoie, înțelepțeşte te-ai legat de mâini, punându-te la închisoare, şi aruncându-te întru adâncul mării, şi acolo primindu-ți sfârşitul cel fericit, cuvioase.

Cunoscutu-s-au, mărite, cărările tale în ape, întru care sfârşindu-te, înțelepțeşte ai înecat pe trufaşul tiran cu toată tabăra lui. Pentru aceea fericindu-te, cu buna credinţă te cinstim mucenice înțelepte.

A Născătoarei

Fiind eu omorât de patimi şi de cugete, către milostivirile tale alerg prea curată, către acoperământul tău cel fierbinte, şi către ajutorul tău alerg Stăpâna noastră, ceea ce eşti singură de Dumnezeu slăvită, fă-mă viu şi mă mântuieşte.

Alt Canon, al cuviosului Nichita

Cântarea a 5-a

Irmos: Tu, Doamne, Lumina mea în lume ai venit, Lumina cea sfântă, care întorci din întunericul necunoştinţei pe cei ce Te laudă pe Tine cu credinţă.

Împodobindu-te arătat cu smerenia sufletului, te-ai sălăşluit în pământul celor blânzi, făcându-te fericit, sfințite Nichita.

Adăpându-te cu izvoarele darurilor Duhului, părinte, izvorăşti tămăduiri celor ce doresc de tine, Nichita de Dumnezeu înţelepțite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Luminându-ţi viaţa ta cu lumina bunătăţilor, cu darul minunilor, ca cu o podoabă de mult preţ, te-ai înfrumuseţat, prea fericite.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Pe tine armă nebiruită asupra vrăjmaşilor te punem înainte, pe tine întărire şi nădejde mântuirii noastre, dumnezeiască Mireasă te-am câştigat.

Canonul cuviosului Eutihie

Cântarea a 6-a

Irmos: Cugetătorilor de Dumnezeu, săvârşind acest praznic dumnezeiesc, şi cu totul cinstit al Maicii lui Dumnezeu, veniţi să plesnim cu mâinile, slăvind pe Hristos, cel ce S-a născut dintr-însa.

Primind darul minunilor, tămăduieşti bolile sufletelor, şi vindeci neputinţele celor ce cu credinţă aleargă sub acoperământul tău, mucenice Eutihie.

Făcându-te plin de dumnezeiasca credinţă şi de dar, ai propovăduit cuvântul mântuirii împreună cu apostolii, risipind întunericul cel prea adânc al credinței celei rele, mărite Eutihie.

Cu cuvioşie propovăduind pe Cuvântul cel fără de început, în piele ai fost băgat ca într-un sicriu, şi te-ai aruncat întru adâncul mării, Eutihie nevoindu-te să ajungi către limanul mântuirii.

A Născătoarei

Fii mie liman Preacurată, îndreptându-mă către limanul mântuirii, mie, celuia ce mă viforăsc acum în valurile vieţii, şi mă mântuieşte de cursele vrăjmaşului.

Alt Canon, al cuviosului Nichita

Cântarea a 6-a

Irmos: Jertfi-voi ție cu glas...

Lumina cea strălucitoare a Treimii a strălucit pe Nichita împreună cu Ignatie, sfinţita frăţime şi strălucind arătat, dau tămăduiri credincioşilor.

Fiind rudenie după trup unul cu altul înţelepţilor, v-aţi învrednicit prin duhul rudeniei celei adevărate, petrecând cu un obicei şi cu plăcere lui Dumnezeu.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Scăpând de taina cea pierzătoare a eresurilor, prin închinăciunea icoanei lui Hristos, ai mântuit pe cel după chip, plăcutule al lui Dumnezeu, arhiereule Nichita.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ceea ce eşti uşă, prin care a trecut singur Cel de sus, deschide-mi uşa pocăinţei şi intrările mântuirii, păzindu-mă de toată stricăciunea, Preacurată.

Irmosul: Jertfi-voi Ţie cu glas de laudă, Doamne, Biserica strigă către Tine, de sângele dracilor curățindu-se, cu sângele cel curs prin milostivire din coasta Ta.

Condacul și Icosul praznicului.

Sau **Condacul** sfântului, glasul al 8-lea:

Podobie: Apărătoare Doamnă, mulţumiri pentru biruinţă, izbăvindu-ne din nevoi aducem ţie, Născătoare de Dumnezeu, noi robii tăi. Ci ca ceea ce ai stăpânire nebiruită, slobozeşte-ne pe noi dintru toate nevoile, ca să strigăm ţie: Bucură-te Mireasă, pururea Fecioară!

Strălucind cu lumina faptelor tale, te-ai făcut moştenitor scaunului celui apostolesc, prea cuvioase Nichita, şi ca un soare ai luminat turma ta, părinte, umplând pe toți de dumnezeieştile învăţături. Pentru aceasta strigăm ție: Bucură-te, înfrumuseţarea Calcedonului.

Sinaxar

Întru această lună în 28 de zile, pomenirea Sfântului sfinţitului mucenic Eutihie, cel din Milet.

Stih: Prea cu bună norocire te-ai norocit tu de trei ori fericite,
Câştigând Eutihie dumnezeiasca moştenire părinte.

Tot în această zi, prea cuviosul părintele nostru Nichita mărturisitorul, episcopul Calcedonului.

Stih: Pentru dumnezeieştile icoane sufere scârbindu-se,
Se bucură însă ierarhul Nichita, îngereşte veselindu-se.

Acest prea cuvios Nichita din pruncie iubind pe Hristos, s-a lepădat de lume, şi de toate cele ce sunt în lume şi făcea plăcere lui Dumnezeu prin vieţuirea cea îmbunătăţită cu fapte, şi a fost ridicat în scaunul arhieriei Calcedonului, pe care stând ca o făclie în sfeşnic, strălucea lumii, şi înfrumuseţa Biserica lui Hristos.

Şi foarte era milostiv către săraci, hrănind pe cei flămânzi, îmbrăcând pe cei goi, şi pe cei străini primindu-i şi era tată sărmanilor şi apărător văduvelor, şi mântuitor scârbiţilor.

Şi fiind eresul luptării icoanelor întru împărăţia lui Leon armeanul, s-a arătat mărturisitor al lui Hristos, pentru că mult s-a luptat împotriva păgânătăţii, mustrând şi lepădând cele neortodoxe, învăţând şi îndemnând cu bună cinste a se închina icoanei lui Hristos, şi a prea curatei dumnezeieştii Maicii Sale şi a tuturor Sfinţilor.

Şi multe a pătimit de la răul credincios împărat, şi de la cei de un cuget cu dânsul: izgoniri, batjocori şi chinuire, pentru dreapta credinţă; şi după mulţi ani şi după multe trudiri mucenicești, după ce cu săvârşită plăcere dumnezeiască s-a mutat din ceste de aici, l-a prea mărit pe el Dumnezeu în ceruri, înaintea îngerilor săi, şi pe pământ înaintea oamenilor. Pentru că prin cinstitele moaşte, se făceau minuni, dând tămăduiri tuturor bolilor, pentru ca să fie Dumnezeu prea slăvit întru dânsul, care este prea mărit întru sfinții săi.

Tot în această zi, Sfânta mucenița Eliconida.

Stih: Eliconida prin a capului tăiere,
Nu în Elicon ci în Eden are desfătare.

Aceasta era pe vremea împăraţilor Gordian şi Filip, din cetatea Vitaliei; deci fu prinsă şi adusă la Paremie, ducele Corintului, şi neplecându-se a jertfi idolilor, ci mărturisind pe Hristos Dumnezeu adevărat, mai întâi a fost legată de picioare de o pereche de boi de care a fost şi călcată, apoi fiind băgată într-un vas ce avea plumb topit şi pucioasă şi smoală a ieşit dintr-acela nevătămată, şi aşa i s-a tuns capul, şi i s-a turnat jăratec peste tot trupul, din care scăpând merse la capiştea idolilor, şi prin rugăciune a surpat la pământ idolul zeiţei Atena şi a lui Die şi a lui Asclipie.

Apoi după acestea i s-a tăiat sânii şi primind stăpânirea de la Perinie, Iustin antipatul, şi adusă fiind muceniţa şi la acesta, şi neplecându-se a aduce jertfe idolilor, a

fost aruncată în cuptor ars cu foc de care nicicum atingându-se văpaia, ci arzând şaptezeci de bărbaţi din ostaşi.

Sfânta a fost întinsă pe un pat de aramă înfocat, şi arătându-i-se ei arhanghelii Mihail şi Gavriil, au însănătoşit părţile ei cele topite în munci, şi iarăşi păzindu-se nevătămată fu aruncată la fiare; din care nici una atingându-se de ea, ci mai vârtos omorând o sută douăzeci de bărbaţi din cei ce slujeau.

Mucenița primi hotărârea cea de sabie, şi aşa purtătoare de cunună se sui în ceruri.

Tot în această zi, pomenirea Sfinţilor mucenici: Crescent, Pavel și Dioscorid.

Stih: În cuptorul cu foc al lui Sedrah a intrat Dioscorid,
Întru al lui Misah, Pavel, iar întru al lui Avdingo, Crescent.

Tot în această zi, Sfântul Andrei cel nebun pentru Hristos cu pace s-a săvârşit.

Stih: Andrei şi mutându-se graiul lui Pavel avea,
Căci noi nebuni pentru Hristos striga.

Tot în această zi, Sfântul noul mucenic Dimitrie care s-a nevoit la anii o mie şapte sute nouăzeci și patru.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin.

Canonul cuviosului Eutihie

Cântarea a 7-a

Irmos: N-au slujit făpturii cugetătorii de Dumnezeu, fără numai Făcătorului, ci îngrozirea focului bărbăteşte călcându-o, se bucurau, cântând: Prea lăudate Domnul părinţilor şi Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Tare împotrivire arătând mucenice Eutihie, bărbăteşte ai ruşinat pe înţelepţii elinilor cu duhul cântând: Prea lăudate Doamne al părinţilor şi Dumnezeule bine eşti cuvântat.

Aflând pe ucenicii Cuvântului, care te învăţau cele mai presus de cuget, ţi-ai plecat urechea, şi acum izvorăşti ape de tămăduiri, celor ce cu credinţă se apropie de tine Eutihie.

Primind cu adevărat în inima ta râul cel viu al Duhului, ai uscat râurile cele tulburi ale înşelăciunii, şi acum izvorăşte ape de tămăduiri, celor ce cu credinţă se apropie de tine, Eutihie.

A Născătoarei

Fiul, Cel ce şade în Sânurile Tatălui netâlcuit, şade ca un prunc în sânurile tale cele prea curate, spre chemarea de iznoavă a noastră, căruia strigăm: Dumnezeul părinţilor şi Domnul, bine eşti cuvântat.

Alt Canon, al cuviosului Nichita

Cântarea a 7-a

Irmos: În cuptor tinerii lui Avraam...

Ca unul ce cu adevărat stai împreună cu ierarhii, fiind plin de strălucirea cea cugetătoare, înţelepte părinte, luminează-ne şi pe noi cei ce strigăm: Bine eşti cuvântat în Biserica slavei Tale, Doamne.

Ca un începător păstor, şi ca un mijlocitor curat al lui Dumnezeu, Acestuia luminat ai adus jertfe curate, cântând: Bine eşti cuvântat în Biserica slavei Tale, Doamne.

Arătatu-te-ai ca un păstor, chemând cu fluierul cel cuvântător pe ucenicii cei adevăraţi către păşune, strigând: Bine eşti cuvântat în Biserica slavei Tale, Doamne.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Înfrumuseţându-ţi viaţa cu mărturisire, ai primit de la Duhul, darul cel adevărat al tămăduirilor, cântând: Bine eşti cuvântat în Biserica slavei Tale, Doamne.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ca să îndumnezeiască omenirea, din pântecele tău de bunăvoie luând trup Mântuitorul, S-a arătat Om; binecuvântată eşti tu între femei, prea curată Stăpână.

Canonul cuviosului Eutihie

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe tinerii cei bine credincioşi în cuptor, naşterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit; atunci fiind închipuită, iar acum lucrată. Pe toată lumea ridică să-ți cânte ție: Pe Domnul lucrurile lăudaţi-L, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Grăind înşelătorii multe în deşert împotriva ta, de Dumnezeu fericite, s-au ruşinat, punând vinovății asupra ta, cel ce ţi-ai păzit sufletul tău nevinovat, mucenice Eutihie, şi cântai: Pe Domnul lăudați-L lucrurile, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Luminându-se cugetul tău cu lumina Duhului, mărite Eutihie, a rămas neîmpărtăşit de negura înşelăciunii, înălţându-se către Dumnezeu prin plecările cele neîncetate, strigând: Pe Domnul lăudaţi-L lucrurile, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Lăudăm prea fericite purtătorule de nevoință, ostenelile, râvna ta cea îndumnezeită şi biruinţele prin care ai surpat viclenirile vrăjmaşului şi ai primit cununa nestricăciunii, de la puitorul de nevoinţă şi Împăratul tuturor, prea mare Eutihie.

A Născătoarei

Împreunat-ai cu naşterea ta cele de demult departe, Fecioară de Dumnezeu dăruită. Pentru aceasta, ca pe o pricinuitoare a tuturor bunătăţilor, cu dreptatea cugetului te fericim pe tine, strigând: Pe Domnul lăudaţi-L toate lucrurile, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Alt Canon, al cuviosului Nichita

Cântarea a 8-a

Irmos: Mâinile întinzându-şi...

Primind arătat răsplătirea ostenelilor celor mari, lumina cea negrăită şi viaţă fără de moarte, şi cămara cea nestricăcioasă, bucurându-te cânţi Dătătorului de cunună, Hristosului tău: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Prin milostivire, căutând milă, ai îndestulat pe cei săraci, şi ai hrănit pe cei lipsiţi, pe cei goi ai îmbrăcat agonisindu-ţi haina măririi, şi ai fost chip călugărilor, celor ce strigau: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Prin curăţia cugetului, făcându-te Biserică înfrumuseţată a Dumnezeiescului Duh, goneşti duhurile vicleniei, şi curăţeşti neputinţele celor ce se apropie către tine, şi strigă: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Biruind toate întru Hristos, şi acum prea luminat împreunându-te cu Dumnezeu, fii mijlocitor pentru turma care o ai câştigat, prea cuvioase, şi ceea ce săvârşeşte cu credinţă dumnezeiască adormirea ta, şi strigă: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Sălăşluindu-se în pântecele tău Hristos Domnul tuturor, precum a voit, mai sfântă decât îngerii te-a arătat pe tine Maică Fecioară, dăruindu-ne sfinţenie şi luminare nouă celor ce strigăm: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Mâinile întinzându-şi Daniil, gurile leilor cele deschise în groapă le-a încuiat, şi puterea focului a stins, cu buna faptă încingându-se, tinerii cei iubitori de buna credinţă, strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Canonul cuviosului Eutihie

Cântarea a 9-a

Irmos: Tot neamul pământesc să, sălteze cu duhul fiind luminat, şi să prăznuiască firea minţilor celor fără de trup, cinstind sfinţită prăznuirea Maicii lui Dumnezeu şi să strige: Bucură-te, prea fericită, Născătoare de Dumnezeu curată, pururea Fecioară.

Iată a sosit astăzi cinstita pomenire a pătimitorului lui Hristos; toți dar împreună să alergăm cu cuget de bună credinţă, ca cu credinţă să lăudăm minunile şi sfinţite luptele lui, care s-a arătat cu adevărat înger pământesc şi om ceresc.

Ca un prinos, fericite, ți-ai dat sufletul tău lui Dumnezeu, primindu-ți dumnezeiescul sfârşit în mijlocul apelor, şi acum te sălăşluieşti lângă pârâul desfătării, prin împărtăşire îndumnezeindu-te foarte bine, şi umplându-te de lumina cea veşnică.

Întărire şi laudă eşti credincioşilor, celor ce sărută dumnezeieştile tale moaşte, cugetătorule de Dumnezeu mucenice, şi săvârşesc totdeauna dumnezeiască pomenirea ta, cela ce eşti pârga cea mare a purtătorilor de chinuri, părtaşule al tuturor îngerilor, vrednicule de laudă.

Adunatu-s-a poporul ca să-ţi laude astăzi vitejiile şi isprăvile, nevoinţele şi luptele; pe care prin rugăciunile tale, mare mucenice Eutihie, mântuieşte-l de toată înconjurarea robiei barbarilor celor fără de Dumnezeu.

A Născătoarei

Luminează prea curată ochii sufletului meu, încetează viforul, cel ce mă împresoară din supărarea dracilor, şi îndreptează strâmtoarea cugetului meu spre calea voirilor lui Hristos, ca cu credinţă pururea să te fericim, prea curată Fecioară.

Alt Canon, al cuviosului Nichita

Cântarea a 9-a

Irmos: Hristos Piatra cea netăiată...

Cu sfinţită cuviinţă urmând dumnezeiescului celui cu un nume numit al tău, obiceiurilor acestuia te-ai învrednicit de Dumnezeu fericite părinte Nichita, şi cu razele Duhului cele dătătoare de dar te-ai îmbogăţit, de Dumnezeu insuflate.

Prin darul Treimii v-aţi arătat bogaţi purtătorilor de Dumnezeu, primind de la Dânsa lucrarea cea dumnezeiască a tămăduirilor, şi curat după plăcerea lui Dumnezeu aţi petrecut, vrednicilor de minune.

Astăzi prăznuirea ta mai mult decât soarele străluceşte cu lumina bunătăţilor, cu minunile lumea şi pe credincioşi luminând, prea cinstite tăinuitorule de cele sfinte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca nişte stele strălucitoare de dimineaţă, cu Ignatie cel lucrător de cele sfinte, te-ai arătat Nichita, că pe toţi, ca nişte buni credincioşi şi fericiţi, aţi luminat, pe cei ce pururea vă laudă pe voi.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Arătatu-te-ai lăcaş Luminii, a Cuvântului, celui ce a strălucit din Tatăl mai-nainte de veci, pruncă Fecioară, una cu dar dăruită, şi a luminat pe credincioşi şi pe cuvioşi a încununat.

Irmosul: Hristos, Piatra cea netăiată de mână, cea din marginea unghiului; din tine muntele cel netăiat Fecioară S-a tăiat, adunând firile cele osebite. Pentru aceasta veselindu-ne, pe tine, Născătoare de Dumnezeu te slăvim.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială şi Otpustul.

Canon de rugăciune către Sfântul sfinţit mucenic Eutihie, episcopul Melitinei

Canon de rugăciune la Sfântul sfinţit mucenic Eutihie - 28 mai - slujitor Dani:
https://www.youtube.com/watch?v=zToQtUJmhj4

***

Troparul Sfântului sfinţit mucenic Eutihie, episcopul Melitinei, glasul al 4-lea: Mucenicul Tău, Doamne, Eutihie întru nevoinţa sa, cununa nestricăciunii a dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru; că având puterea Ta, pe chinuitori a învins; zdrobit-a şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Cântarea 1, glasul al 4-lea

Irmos: Deschide-voi gura mea şi se va umplea de Duhul şi cuvânt voi răspunde Împărătesei Maici şi mă voi arăta luminat prăznuind şi voi cânta minunile ei, bucurându-mă.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Eutihie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Sălăşluindu-te acum cu dumnezeieştile puteri şi stând înaintea scaunului harului, luminează dumnezeieşte cu mijlocirea ta, pe cei ce cinstesc sfântă pomenirea ta, cea purtătoare de lumină, Sfinte Eutihie.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Eutihie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu cuviosie ai vieţuit, prea fericite Eutihie, făcându-te ucenic desăvârşit apostolilor lui Hristos şi te-ai înălţat la vârstă desăvârşit, chinuindu-te luminat, vrednicule de minune.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Eutihie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ai intrat în priveliştea muceniciei veselindu-te şi ai dorit de moarte aducătoare de viaţă şi înecându-te în mare, ai înecat mulţime de mii ale vrăjmaşului, fericite Eutihie.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Din tine, Preacurată arătându-Se Iubitorul de oameni întru asemănare de trup, a mântuit lumea cea pierdută şi supusă înşelăciunii. Pentru aceasta te cinstim şi te fericim pe tine.

Cântarea a 3-a

Irmos: Pe ai tăi cântăreţi Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti izvor viu şi îndestulat, care s-au împreunat ceată duhovnicească întăreşte-i şi întru dumnezeiască mărirea ta, cununilor măririi învredniceşte-i.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Eutihie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Aflând pe slugile Cuvântului semănători de cele bune, ai primit în inima ta sămânţa Duhului şi cu dreapta credinţă ai odrăslit spic însutit, cugetătorule de Dumnezeu.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Eutihie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Aprinzându-te arătat cu focul Dumnezeirii celei fără de materie ai ars credinţa cea rea, prea fericite Eutihie şi cu sfinţenie te-ai chinuit. Pentru aceasta cu credinţă te lăudăm.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Eutihie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Alipindu-te cu sufletul şi cu inima de sfinţii ucenici ai Cuvântului, cu sfinţenie ţi-ai petrecut viaţa şi te-ai sălăşluit luminat întru luminile sfinţilor, Sfinte mucenice Eutihie.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Risipeşte, rogu-mă, întunericul minţii mele cu lumina ce este întru tine, ca una ce eşti bună şi te roagă, să mă fac mai bun prin mijlocirile pocăinţei, ca întru credinţă să te slăvesc pe tine, Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 4-a

Irmos: Sfatul cel neurmat şi dumnezeiesc, al întrupării Tale celei de sus, celei din Fecioară, proorocul Avacum avându-l în minte, a strigat: Slavă puterii Tale, Doamne.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Eutihie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca pe unul, ce eşti strugure copt din via cea înţelegătoare, te lăudăm cu cuvântul, căci cu adevărat cu dreaptă credinţă ne izvorăşti nouă vinul umilinţei, mărite Eutihie.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Eutihie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu răsăritul chinurilor tale, mucenice, cu adevărat luminezi toată lumea, ca soarele cel mare, prin har încetând întunericul sufletelor noastre, Sfinte Eutihie.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Eutihie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Să ne veselim duhovniceşte astăzi, săltând întru pomenirea purtătorului de nevoinţe şi să-i strigăm lui: mare mucenice Eutihie, cere tuturor iertare de greşeli.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Carte te-a scris pe tine mai înainte adunarea proorocilor, prea curată Fecioară, întru care cu degetul Tatălui s-a scris Cuvântul, scriind pe credincioşi în cartea vieţii, Mireasă a lui Dumnezeu.

Cântarea a 5-a

Irmos: Spăimântatu-s-au toate de dumnezeiască mărirea ta; că tu Fecioară, neispitită de nuntă ai avut în pântece pe Dumnezeu cel peste toate şi ai născut pe Fiul Cel fără de ani; cel ce dăruieşte pace tuturor, celor ce te laudă pe tine.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Eutihie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Înălţatu-te-ai către Domnul cu aripile de aur ale prea sfintei mucenicii, prea fericite şi te-ai odihnit în locaşurile dumnezeieşti, numărându-te acum împreună cu adunările prea lăudaţilor pătimitori, de Dumnezeu fericite Eutihie.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Eutihie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Asemănându-te cu Cel ce şi-a întins mâinile pe Cruce de bunăvoie, înţelepţeşte te-ai legat de mâini, fiind pus la închisoare şi aruncat fiind în adâncul mării, ţi-ai primit sfârşitul cel fericit, cuvioase.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Eutihie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cunoscutu-s-au, mărite, cărările tale în ape, în care sfârşindu-te înţelepţeşte ai înecat pe trufaşul tiran cu toată tabăra lui. Pentru aceea fericindu-te cu dreaptă credinţă te cinstim, mucenice înţelepte.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Fiind eu omorât de patimi şi de cugete, către milostivirile tale alerg, prea curată, către acoperământul tău cel fierbinte şi către ajutorul tău alerg, Stăpâna noastră, ceea ce eşti singură de Dumnezeu slăvită; fă-mă viu şi mă miluieşte.

Cântarea a 6-a

Irmos: Înţelepţii de Dumnezeu, care faceţi acest praznic dumnezeiesc şi cu totul cinstit al Maicii lui Dumnezeu, veniţi să batem din palme, slăvind pe Dumnezeu, cel ce S-a născut dintr-însa.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Eutihie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Primind harul minunilor, tămăduieşti bolile sufletelor şi vindeci neputinţele celor ce cu credinţă aleargă sub acoperământul tău, mucenice Eutihie.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Eutihie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Făcându-te plin de dumnezeiasca credinţă şi de har, ai propovăduit cuvântul mântuirii împreună cu apostolii, risipind întunericul cel adânc al credinţei celei rele, mărite Eutihie.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Eutihie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu cuviosie propovăduind pe Cuvântul cel fără de început, în piele ai fost băgat ca într-un sicriu şi ai fost aruncat în adâncul mării Eutihie, nevoindu-te să ajungi către limanul mântuirii.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Fii liman, Preacurată, îndreptându-mă către limanul mântuirii, mie celui ce mă viforesc acum în valurile vieţii, mă miluieşte de cursele vrăjmaşului.

Cântarea a 7-a

Irmos: N-au slujit făpturii cugetătorii de Dumnezeu, fără numai Făcătorului, ci în-grozirea focului bărbăteşte călcând-o, se bucurau, cântând: Prea lăudate Doamne al părinţilor şi Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Eutihie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Tare împotrivire arătând Sfinte mucenice Eutihie, bărbăteşte ai ruşinat pe înţelepţii păgânilor cu duhul cântând: Prea lăudate Doamne al părinţilor şi Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Eutihie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Aflând pe ucenicii Cuvântului, care te învăţau cele mai presus de cuget, ţi-ai plecat urechea şi acum izvorăşti ape de tămăduiri, celor ce cu credinţă se apropie de tine, Eutihie.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Eutihie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Primind cu adevărat în inima ta râul cel viu al Duhului, ai uscat râurile cele tulburi ale înşelăciunii şi acum izvorăşti ape de tămăduiri, celor ce cu credinţă se apropie de tine, Sfinte Eutihie.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Fiul, cel ce şade în sânurile Tatălui netâlcuit, şade ca un prunc în sânurile tale cele prea curate, spre chemarea de iznoavă a noastră, căruia strigăm: Doamne al părin-ţilor şi Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe tinerii cei bine credincioşi în cuptor, naşterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit, atunci fiind închipuită, iar acum lucrată. Pe toată lumea ridică să-ţi cânte ţie: Pe Domnul lucrurile lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Eutihie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Grăind înşelătorii multe în deşert împotriva ta, de Dumnezeu fericite, s-au ruşinat, punând vinovăţii asupra ta, cel ce ţi-ai păzit sufletul tău nevinovat, Sfinte mucenice Eutihie şi cântai: pe Domnul lăudaţi-L lucrurile şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Eutihie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Luminându-se cugetul tău cu lumina Duhului, mărite Eutihie, a rămas neîmpărtăşit de negura înşelăciunii; înălţându-se către Dumnezeu prin plecările cele neîncetate, strigând: Pe Domnul lăudaţi-L lucrurile şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Eutihie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Lăudăm, prea fericite, purtătorule de nevoinţă, ostenelile, râvna ta cea îndumnezeită şi biruinţele prin care ai surpat vicleniile vrăjmaşului şi ai primit cununa nestricăciunii, de la pricinuitorul de nevoinţă şi Împăratul tuturor, mare Eutihie.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Împreunat-ai cu naşterea ta cele de demult depărtate, Fecioară de Dumnezeu dăruită. Pentru aceasta, ca pe o pricinuitoare a tuturor virtuţilor, cu dreptatea cugetului te fericim pe tine, strigând: Pe Domnul lăudaţi-L toate lucrurile şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Tot neamul pământesc să salte cu duhul fiind luminat şi să prăznuiască firea minţilor celor fără de trup, cinstind sfânta prăznuire a Maicii lui Dumnezeu şi să strige: Bucură-te, prea fericită, Născătoare de Dumnezeu curată, pururea Fecioară.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Eutihie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Iată a sosit astăzi cinstita pomenire a pătimitorului lui Hristos; toţi dar împreună să alergăm cu cuget de dreaptă credinţă, ca să lăudăm cu credinţă minunile şi sfinţite luptele lui, care s-a arătat cu adevărat înger pământesc şi om ceresc.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Eutihie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca un prinos, fericite, ţi-ai dat sufletul tău lui Dumnezeu, primindu-ţi dumnezeiescul sfârşit în mijlocul apelor şi acum te sălăşluieşti lângă pârâul desfătării, prin împărtăşire îndumnezeindu-te foarte bine şi umplându-te de lumina cea veşnică.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Eutihie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Întărire şi laudă eşti credincioşilor, celor ce sărută dumnezeieştile tale moaşte, cugetătorule de Dumnezeu, mucenice şi săvârşesc totdeauna dumnezeiască pomenirea ta, cel ce eşti pârga cea mare a purtătorilor de chinuri, părtaşule al tuturor îngerilor, vrednicule de laudă.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Eutihie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Adunatu-s-a poporul ca să-ţi laude astăzi vitejiile şi isprăvile, nevoinţele şi luptele. Pe care prin rugăciunile tale, mare mucenice Eutihie, mântuieşte-l de toată înconjurarea robiei barbarilor celor fără de Dumnezeu.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Luminează, prea curată, ochii sufletului meu, încetează viforul cel ce mă împresoară din supărarea demonilor şi îndreptează strâmtorarea cugetului meu spre calea voirilor lui Hristos, ca pururea cu credinţă să te fericim, prea curată Fecioară.

Sedelna, glasul al 4-lea:

Podobie: Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Bine săvârşindu-ţi nevoinţa înţelepte, ai primit de la Dumnezeu darurile minunilor, Sfinte mucenice Eutihie. Pentru aceasta adunându-ne, după datorie te cin-

stim, închinându-ne cu credinţă sicriului moaştelor tale, care ne izvorăşte nouă cu îndestulare har şi mare milă.

Imnografie

Condacul Sfântului ierarh Nichita mărturisitorul, episcopul Calcedonului, glasul 8: Strălucind cu lumina faptelor tale, te-ai făcut moştenitor scaunului celui apostolesc, prea cuvioase Nichita şi ca un soare ai luminat turma ta, părinte, umplând pe toţi de dumnezeieştile învăţături. Pentru aceasta strigăm ţie: Bucură-te, înfrumuseţarea Calcedonului.

Troparul Sfântului ierarh Nichita mărturisitorul, episcopul Calcedonului, glasul 4: Îndreptător credinţei şi chip blândeţilor, învăţător înfrânării te-a arătat pe tine turmei tale adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câştigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate. Părinte ierarhe Nichita, roagă pe Hristos Dumnezeu ca să mântuiască sufletele noastre.

(Video) Troparul Sfântului ierarh Nichita mărturisitorul, episcopul Calcedonului - Interpret: Otilia Simeria:
https://doxologia.ro/tropare/video-sfantul-ierarh-nichita-marturisitorul-episcopul-calcedonului-tropar

Troparul Sfântului sfinţit mucenic Eutihie, episcopul Melitinei, glasul 4: Mucenicul Tău, Doamne, Eutihie întru nevoinţa sa, cununa nestricăciunii a dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru; că având puterea Ta, pe chinuitori a învins; zdrobit-a şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Troparul Sfântului sfinţitului mucenic Eutihie, episcopul Melitinei (în limba greacă):
https://doxologia.ro/video/slujbe/alte-slujbe/troparul-sfantului-sfintitului-mucenic-eutihie-episcopul-melitinei-limba

Vieţile Sfinţilor - Pătimirea cuviosului Nichita mărturisitorul, episcopul Calcedonului

Cuvant Ortodox - Cuviosul Nichita mărturisitorul, episcopul Calcedonului - 28 mai:
https://www.youtube.com/watch?v=A92RD3Jod-o

***

Cuviosul părintele nostru Nichita iubea din tinereţe pe Hristos. El s-a lepădat de lume şi de toate cele din lume şi, plăcând lui Dumnezeu prin viaţa îmbunătăţită, a fost ridicat la scaunul arhieresc al Calcedonului.

Ca arhiepiscop, stătea ca o făclie în sfeşnic, cu care a luminat lumea şi a împodobit Biserica lui Hristos.

Şi era foarte milostiv spre săraci, că hrănea pe cei flămânzi, îmbrăca pe cei goi, primea şi odihnea pe cei străini. El era tatăl sărmanilor, apărătorul văduvelor şi izbăvitorul năpăstuiţilor.

În vremea eresului luptătorilor de icoane de pe vremea împărăţiei lui Leon Armeanul, Sfântul ierarh Nichita s-a arătat mărturisitor al lui Hristos, de vreme ce s-a nevoit mult împotriva credinţei celei rele, mustrând şi lepădând dogmele cele necredincioase, apoi, învăţând şi sfătuind cu dreaptă credinţă a se închina icoanei

lui Hristos, a prea curatei Maicii lui Dumnezeu şi a tuturor sfinţilor. El a pătimit mult pentru dreapta credinţă de la împăratul cel rău credincios şi de la cei de un gând cu el, şi astfel a suferit izgoniri, defăimări şi chinuri.

După mulţi ani şi după multe osteneli de mărturisitor, a trecut cu pace la Dumnezeu, de la cele de aici.

Dumnezeu l-a prea mărit în cer înaintea îngerilor Săi, iar pe pământ înaintea oamenilor, de vreme ce la cinstitele lui moaşte s-au făcut minuni care dau tămăduiri de toate bolile ca să se slăvească întru el Dumnezeu, Cel prea mărit întru sfinţii Săi. Amin.

Vieţile Sfinţilor - Sfântul Ignatie, episcopul Rostovului (28 mai)

Sfântul ierarh Ignatie, episcopul Rostovului şi făcător de minuni († 28 mai 1288)

Cuvant Ortodox - Sfântul Ignatie, episcopul Rostovului - 28 mai:
https://www.youtube.com/watch?v=Yz-_hmiAbCE

***

Cuviosul Ignatie s-a născut din părinţi dreptcredincioşi şi a crescut în adevărata învăţătură şi în săvârşirea faptelor bune. Cunoscând deşertăciunea vieţii acesteia, s-a lepădat de lume şi s-a făcut monah.

Pentru multa lui bunătate, a fost pus mai întâi arhimandrit, apoi episcop al cetăţii Rostovului. Deci, luând conducerea Bisericii lui Dumnezeu, păştea bine turma încredinţată lui.

Petrecând în arhierie douăzeci şi şase de ani şi îngrijind bine de Biserica lui Hristos, s-a mutat la Dumnezeu, în anul de la facerea lumii 6796, iar de la întruparea lui Dumnezeu Cuvântul în anul 1288, în 28 de zile ale lunii mai, într-o vineri după Vecernie.

Auzind de aceasta cetăţenii Rostovului, s-au adunat împreună cu mulţime nenumărată de popor şi au făcut plângere nemângâiată, că i-a lăsat păstorul şi învăţă-

torul, ajutătorul şi izbăvitorul celor din nevoi şi necazuri, folositorul văduvelor şi al sărmanilor, hrănitorul săracilor şi scăpătaţilor, povăţuitorul rânduielii preoţeşti şi monahiceşti, învăţătorul domnilor şi arătător al dregătorilor.

Luând cinstitul lui trup l-au adus în biserică; iar din pricina mulţimii poporului n-au putut să-l aducă înăuntru ci, punându-l înaintea bisericii, acolo au cântat rânduiala pentru cei morţi.

În acea vreme au venit călugăriţe cucernice, din care una cu numele Teodosia. Aceasta a fost soţia lui Pavel, întâiul diacon al arhiereului care, de când se luase cu bărbatul său cu nuntă legiuită, a voit să petreacă pentru Dumnezeu, viaţă fecioreasc ă şi cinstită; deci, a petrecut toată viaţa sa în rugăciuni şi în postiri, şi mărturisită era curăţia vieţii lor de toţi.

După moartea fericitului Pavel, ea s-a învrednicit de chipul monahicesc. Aceasta, auzind de moartea arhiereului, a mers la sfintele lui moaşte împreună cu o altă călugăriţă, anume Xenia, fiind şi aceea plăcută lui Dumnezeu şi având viaţă îmbunătăţită. Amândouă aceste călugăriţe şi mulţi alţii din cei plăcuţi lui Dumnezeu, cărora li s-au descoperit, au văzut această minune: Când duceau trupul sfântului la biserică, s-a sculat arhiereul lui Dumnezeu Ignatie în veşmintele sale arhiereşti de pe patul în care era purtat şi, umblând prin văzduh, a stat deasupra bisericii şi a binecuvântat poporul şi toată cetatea.
După aceasta, s-a pogorât în cămara de jos, care era lângă altar, unde îi gătise mormântul, pentru punerea cinstitului său trup. Aceasta a descoperit-o Dumnezeu acelor cuvioase călugăriţe şi altor credincioşi vrednici, spre mărturisirea plăcutului său şi pentru încredinţarea sfinţeniei lui, că a câştigat milă de la Domnul şi s-a învrednicit în partea sfinţilor.

În acelaşi ceas s-a făcut şi altă minune, care este aceasta: Arhimandritul Ştefan avea din naştere un deget de la mână strâmb, spre palmă şi, când s-a atins de cinstitul trup al sfântului, îndată degetul cel strâmb s-a dat la loc şi s-a făcut ca şi celelalte.

A doua zi, adunându-se toţi, au dus pe sfântul în biserică şi au făcut obişnuita slujbă şi cântare deasupra gropii; dar când l-au pus în mormânt şi când îi dădeau scrisorile în mână, în care erau scrise numele acelora pe care îi sfinţise preoţi şi diaconi în viaţa sa, deodată şi-a întins mâna ca şi cum ar fi fost viu şi a luat acele scrisori.

Atunci toţi, văzând acea minune, s-au înspăimântat şi s-au bucurat, slăvind pe Dumnezeu.

Deci, cu rugăciunile lui Ignatie, acest plăcut arhiereu al lui Dumnezeu, să ne învrednicim şi noi cu dânsul, a fi părtaşi bunătăţilor celor veşnice, în Iisus Hristos Domnul nostru, căruia se cuvine slavă în veci. Amin.

Vieţile Sfinţilor - Sfânta muceniţă Eliconida (28 mai)

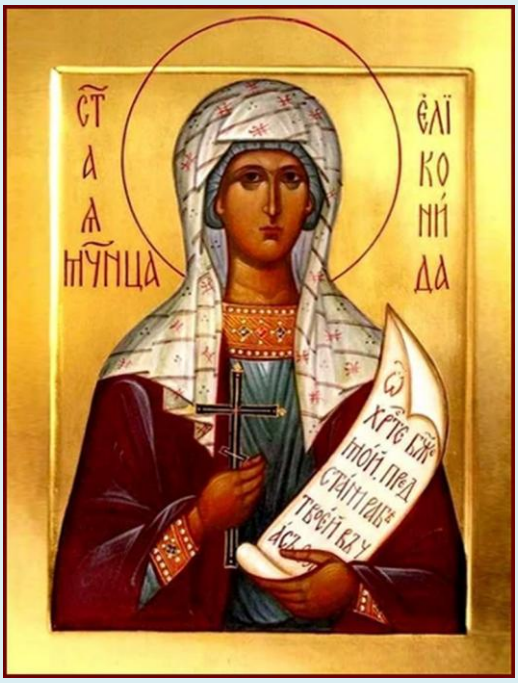

Sfânta mucenița Eliconida din Tesalonic, care a pătimit la Corint († 244)

Cuvant Ortodox - Sfânta muceniţă Eliconida - 28 mai:
https://www.youtube.com/watch?v=4EH0-Tn8SBY&list=PLQe0QKKQ08KEng0QrTrjJeAZQUdqjtZwp&index=63

***

Eliconida, muceniţa lui Hristos a trăit pe vremea împărăţiei lui Gordian şi a lui Filip, fiind născută şi crescută în Tesalonic. Ura contra creştinilor din partea închinătorilor de idoli răspândindu-se pretutindeni, muceniţa a mers la Corint.

Şi, văzând poporul aducând jertfe idolilor, a stat la un loc înalt şi a strigat, zicând: ***"O, bărbaţi corinteni, nepricepuţi şi împietriţi cu inima, vă văd că sunteţi necredincioşi. Aţi lăsat pe Dumnezeul Cel veşnic şi nestricăcios şi v-aţi întors către idolii cei pierzători de suflete. Vă rog, uitaţi-vă la înălţimea cerului şi la lăţimea pământului şi socotiţi cu mintea voastră, cine a întins cerul ca o piele pe deasupra capetelor noastre? Cine a întemeiat pământul peste adâncuri? Cine este puternic să alineze valurile cele furioase ale mării cu înfricoşatul şi slăvitul Său nume? Cine a zidit din ţărână pe om, şi a suflat în el duh de viaţă? Acela este adevăratul Dumnezeu, care ţine în palmă toată făptura şi care petrece în ceruri. Iar zeii păgânilor sunt diavoli muţi şi nesimţitori, asemenea lor să fie toţi cei ce se închină lor".***

Astfel grăind sfânta, cu libertate şi cu glas mare, îndată au apucat-o păgânii şi au dus-o la ighemonul lor, Perine.

Ighemonul, căutând spre ea şi văzând cinstea feţei ei, a început a-i vorbi cu blândeţe, zicând: "Bine să-ţi fie ţie, prea frumoasă fiică, căci socotesc, că tu crezi în zeii noştri cei ce petrec pururea şi mă bucur de tine".

Sfânta a zis: "O, ighemoane, ce bucurie poate să fie păgânilor, de vreme ce bucuria ta se va întoarce în plângere, iar mândria în neputinţă? Eu cred în Dumnezeu, care este peste toate şi mă bucur că m-am învrednicit, pentru Dumnezeul meu a intra în această nevoinţă, pe care o aştept de mult, ca să câştig cununa biruinţei".

Ighemonul a zis: "Nu fi cu limbuţia ta asemenea cu femeile cele fără de minte, ci spune nouă cu blândeţe şi pe scurt cum te numeşti?"

Sfânta a răspuns: "Nu sunt nebună, ci înţeleaptă întru Hristos; iar de voieşti să ştii numele meu, mă numesc Eliconida".

Zis-a ighemonul: "Nu cu cuviinţă ţi s-a dat numele Eliconida, căci pentru neruşinarea ta cea mare, vei primi peste trupul tău munci şi bătăi".

Sfânta a răspuns: "Bine, mă numesc Eliconida, căci totdeauna este cu mine milostivirea Dumnezeului meu şi arunc săgeţi asupra diavolului, tatăl tău. Iar ţie, Perine, nu ţi s-a pus numele din întâmplare, căci necuratul şi ticălosul tău trup, împreună cu spurcatul tău suflet, se va trage cu oşti înfocate la pierzare".

Zis-a ighemonul: "Să ne spui curat, vei jertfi zeilor sau nu? Pentru că mă jur pe zeul meu, doctorul Asclipie, că nu te voi cruţa, de nu vei asculta porunca împărătească şi de nu te vei închina zeilor noştri".

Sfânta a răspuns: "Ascultă-mă, Perine! Eu sunt roabă a lui Hristos, iar pe Asclipie al tău nu ştiu cine este. Deci, fă ceea ce voieşti".

Atunci ighemonul, umplându-se de mânie, a început a munci pe sfânta. Deci, întâi a poruncit, s-o întindă la pământ şi să-i zdrobească gleznele picioarelor ei şi apoi s-o arunce într-o căldare plină cu smoală foarte înfierbântată.

Dar, îngerul Domnului, arătându-se, a răcorit căldarea; iar smoala cea fiartă a prefăcut-o în rouă rece, încât ieşea din căldare, ca din nişte aromate, o mireasmă plăcută.

Lucrul acesta văzându-l ighemonul, a strigat, zicând: "O, cât de mare vrăjitor este acest Hristos, care poate să prefacă focul în apă!"

Sfânta i-a zis: "Cât de mari ţi se par ţie acum, zeii tăi Die şi Asclipie, pe care i-a umplut de ruşine o femeie, fiind roabă a lui Hristos?"

Din aceste cuvinte ale sfintei, muncitorul, umplându-se de mai multă mânie şi numind-o pe ea fermecătoare, a poruncit, să-i smulgă perii capului ei cu piele cu tot şi să-i ardă capul cel jupuit şi pieptul cu lumânări aprinse. Însă muceniţa răbda cu vitejie toate acele munci, ca şi cum nu simţea nici o durere.

Atunci ighemonul, schimbându-şi mânia în blândeţe, a început a momi pe sfânta, zicând: "Prea iubită fiică, apropie-te şi jertfeşte zeilor celor nebiruiţi, mai ales Afroditei şi Atenei. Pentru aceasta te voi face preoteasa marei Artemida, asemenea cu femeile senatorilor, şi voi pune în mijlocul cetăţii întru numele tău un stâlp de aur. Despre aceasta voi înştiinţa pe împăraţi prin scrisori despre tine şi vei fi ca o maică în toată această cetate".

Sfânta Eliconida a zis: "De vei face precum zici, du-mă în capiştea zeilor tăi, ca să aduc jertfe".

Ighemonul, auzind acestea, s-a umplut de mare bucurie şi îndată a poruncit propovăduitorilor şi trâmbiţelor să înştiinţeze toată cetatea, ca să se adune şi să ducă cu mare dănţuire pe sfânta în capiştea idolilor.

Iar ea, intrând în capişte, a zis popilor: "Voiesc să fiu singură când aduc jertfe curate; deci, porunciţi tuturor să iasă din capişte împreună cu voi şi apoi să închideţi uşile".

Popii au ascultat-o. Deci, încuind pe sfânta singură în capişte, ei înşişi stăteau afară înaintea uşilor, jucând şi cântând din trâmbiţe şi timpane.

Mireasa lui Hristos, fiind singură înăuntru, a apucat pe idolul Afroditei şi l-a sfărâmat în trei bucăţi, apoi pe idolul Atenei pe care, aruncându-l la pământ, l-a zdrobit cu totul, şi, după aceea, luându-l şi pe al lui Asclipie din altarul lui, i-a tăiat mâinile, picioarele şi capul. Acelaşi lucru a făcut şi idolului Die. Pe când se făcea

acea sfărâmare a zeilor, n-au auzit nici slujitorii, nici poporul, de vreme ce glasul trâmbiţelor şi al timpanelor covârşea zgomotul din capişte. Astfel, ei au stat multă vreme afară, aşteptând până ce fecioara îşi va săvârşi rugăciunile şi jertfele. Dar, după multă vreme, slujitorii, pierzând răbdarea, s-au plecat să privească în capişte. Acolo au văzut pe zeii lor sfărâmaţi şi aruncaţi la pământ, iar pe sfânta, şezând în altar şi lăudând pe Hristos Dumnezeul ei. Deci, au sărit înăuntru, rupându-şi hainele lor şi apucând pe muceniţa cu mânie, strigau către ighemon: "Pierde pe această fermecătoare".

Din această pricină s-a făcut gâlceavă şi strigare în poporul cel mânios pentru sfărâmarea idolilor; pentru că toţi răcneau, zicând: "O, ighemoane, pierde îndată pe această fermecătoare".

Atunci ighemonul a poruncit să-i taie sânii sfintei muceniţe şi s-o arunce în temniţă, până ce va socoti cu ce fel de moarte cumplită s-o piardă; deci, sfânta a petrecut în temniţă cinci zile.

În acea vreme, a venit în Corint alt ighemon în locul lui Perine, cu numele Iustin. Aceluia i-au vestit despre muceniţa Eliconida, despre muncirea ei şi despre sfărâmarea zeilor lor. Iustin, auzind acestea şi fiind un râvnitor desăvârşit către zei, s-a umplut de mânie contra Eliconidei, pentru sfărâmarea acelora.

Deci, a poruncit să încingă un cuptor foarte mult. După ce a ars acel cuptor trei zile, au aruncat în el pe sfânta.

Ea, însă, dănţuia în mijlocul cuptorului, cântând şi binecuvântând pe Domnul, ca altădată cei trei tineri în Babilon, căci focul îi era ei ca o rouă, iar văpaia focului ca un duh răcoros. În acea vreme a ieşit o văpaie mare din cuptor şi s-a îndreptat asupra celor ce stăteau împrejur; deci, a ars ca la şaptezeci de bărbaţi.

După câtăva vreme, Sfânta Eliconida a ieşit din foc nevătămată.

Atunci ighemonul a zis către ea: "O, necurată femeie, spune nouă cu ce vrăji, ai putut birui puterea focului?"

Sfânta a răspuns: "Venind Hristos, Domnul meu, pe care tu nu l-ai văzut şi nici nu poţi să-L vezi, a potolit puterea focului".

Ighemonul necrezând, a poruncit să aducă înaintea lui un pat de aramă înroşit în foc şi acolo, înaintea ochilor lui, să pună pe sfânta dezbrăcată. Iar dedesubt să

aprindă cărbuni de foc, pentru că zicea: "Acum voi vedea de va veni Hristos să-i ajute ei".

Sfânta, muncindu-se astfel, a ieşit din trupul ei atât de mult sânge, încât a stins tot focul şi a răcorit patul.

Deci, luând-o de pe pat, au dus-o în temniţă unde, zăcând la pământ, se ruga, zicând: "Iisuse, puterea şi întărirea noastră! Iisuse slava noastră! O, Hristoase, nădejdea noastră, fii ajutorul şi doctorul, care să tămăduieşti rănile mele, Cel ce mântuieşti cu bunătatea Ta pe cei ce nădăjduiesc spre Tine!"

Astfel, rugându-se ea, i s-a arătat în lumină mare, Hristos Mântuitorul lumii cu Sfinţii Arhangheli Mihail şi Gavriil şi, stând aproape de ea, i-a dat mâna Sa, zicând: "Scoală-te şi stai în picioare, de te întăreşte, că Eu sunt cu tine. Căutând spre nevoinţa ta şi, milostivindu-mă spre tine, îţi voi uşura durerile şi îţi voi tămădui rănile cu puterea Mea cea dumnezeiască".

Deci, muceniţa sculându-se în picioare, a căzut înaintea Domnului cu faţa la pământ şi s-a închinat, zicând: "Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, vindecă-mă pe mine, roaba Ta, şi-mi dă mie biruinţă asupra potrivnicului ca, biruindu-l, să intru în cămara Ta cea sfântă, cu cântări şi cu glas de bucurie!"

Atunci, Mântuitorul a zis către ea: "Îndrăzneşte! Eu te vindec pe tine şi îţi gătesc cununa cea fără de moarte întru împărăţia Mea". Zicând Domnul acestea, S-a dus la cer".

Sfinţii îngeri i-au dat ei pâine curată şi luminoasă ca soarele din care, gustând, s-a făcut sănătoasă cu tot trupul. Faţa ei s-a luminat ca soarele, iar trupul s-a făcut alb ca zăpada; şi astfel, mulţumind lui Dumnezeu, a stat până la ziuă, cântând şi binecuvântând.

Sosind ziua, ighemonul, a poruncit să o scoată la judecată; deci, a aruncat-o în cuşca fiarelor spre mâncare. După aceea a dat drumul la doi lei flămânzi şi chinuiţi de foame de trei zile. Venind leii către sfânta, s-au plecat înaintea ei şi îi lingeau picioarele.

Poporul, văzând aceasta, şi-a ridicat glasul, zicând: "Femeia aceasta este cu adevărat fermecătoare şi necurată, de vreme ce a fermecat şi fiarele, încât nu pot să se atingă de ea; deci, pierde-o pe aceasta, ighemoane, degrabă".

Pe când poporul clevetea astfel, de la acea cuşcă s-au sfărâmat uşile, cu puterea lui Dumnezeu, şi s-au deschis; iar leii au sărit cu mânie către popor, răcnind şi mugind, încât poporul s-a pornit la fugă; şi au fugit în curte împreună cu ighemonul. Leii, izgonind pe cei ce fugeau, au ucis o sută douăzeci de oameni din popor. Atunci ighemonul, neştiind ce să mai facă muceniţei, a poruncit ca s-o taie cu sabia.

Deci, scoţând pe sfânta afară din cetate la locul de tăiere şi-a ridicat mâinile spre cer şi se ruga, zicând: "Hristoase, Dumnezeul meu, vino acum şi stai de faţă roabei Tale în ceasul acesta, împlinindu-Ţi făgăduinţa Ta cea adevărată, du-mă pe mine în ograda Ta cea sfântă şi mă rânduieşte cu binecuvântatele Tale oi. Numără-mă pe mine cu femeile cele ce Ţi-au plăcut Ţie: Cu Sarra, Reveica, Rahila, Lia, Susana şi cu Maica Ta cea fără de prihană, curata şi pururea Fecioara Maria; asemenea şi cu Marta şi Maria surorile lui Lazăr, cu Ana proorociţa, care a ieşit întru întâmpinarea Ta, cu Sfântul Simeon, primitorul de Dumnezeu ce a mărturisit pentru Tine, Elisabeta maica Mergătorului Înainte şi cu întâia muceniţă Tecla. Scrie-mă în numărul lor şi-mi dă mie ca să mă odihnesc cu dânsele în veci".

Astfel rugându-se, s-a auzit un glas de sus, zicând: "Vino, fiică, că îţi este gata cununa şi scaunul; iar Cetele îngereşti încep cântări de dănţuire la intrarea ta în cer".

Auzind sfânta acest glas, s-a umplut de bucurie negrăită şi, cu veselie şi-a plecat capul sub sabie, şi astfel i l-a tăiat. Din rănile ei în loc de sânge a curs lapte; acesta era semnul curăţiei ei.

După aceasta, credincioşii, luând trupul ei cel sfânt, l-au îngropat cu bună cucernicie, slăvind pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, pe Unul Dumnezeu în Treime, căruia şi de la noi să-I fie cinste, slavă şi închinăciune, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Sfântul ierarh Nichita mărturisitorul - drumul spre sfințenie

Mărturisitor al Domnului în timpul ereziei iconoclaste, Sfântul Nichita a fost mult defăimat și izgonit, dar a răbdat toate chinurile pentru Viața cea veșnică.

Iubitor de Dumnezeu încă de mic, Sfântul Nichita a fost numit arhiepiscop al Calcedonului, slujind tuturor celor săraci sau năpăstuiți și primind în casa sa pe cei străini.

Mărturisitor al lui Hristos în timpul împăratului Leon Armeanul, pe când se făcuse erezia iconoclastă, a fost izgonit și a pătimit multe chinuri vreme îndelungată.

Apoi sufletul său a trecut la cele veșnice, luând cunună pentru toate defăimările răbdate pe pământ.

Sinaxar - Sfântul ierarh Nichita mărturisitorul, episcopul Calcedonului - 28 mai

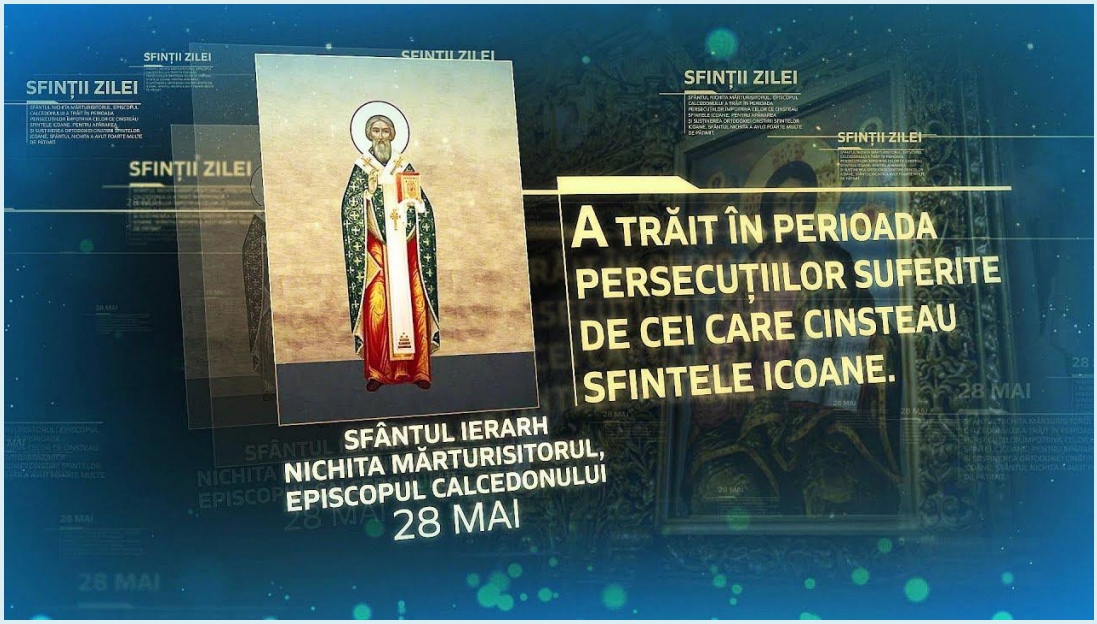

https://www.trinitas.tv/sfantul-ierarh-nichita-marturisitorul-episcopul-calcedonului-28-mai/

***

Sfântul Nichita mărturisitorul, episcopul Calcedonului a trăit în perioada persecuțiilor împotriva celor ce cinsteau sfintele icoane. Pentru apărarea și susținerea Ortodoxiei cinstirii sfintelor icoane, Sfântul Nichita a avut foarte multe de pătimit.

Calcedonul a fost o cetate deosebit de însemnată în istoria Bizanțului. Pe lângă faptul că acolo a avut loc cel de-al IV-lea sinod ecumenic, cetatea a avut și un însemnat rol politic și strategic, aflându-se pe malul răsăritean al Bosforului.

Nichita, om cu viețuire aleasă și viață duhovnicească îmbunătățită, a fost ales episcop al însemnatei cetăți a Calcedonului. Deși un om al liniștirii și rugăciunii, nu a încetat nici o clipă să fie atent și sensibil la nevoile aproapelui. Era vestit pentru dragostea sa de săraci pe care îi îngrijea, îi hrănea, le era alături cu sfaturi și cuvinte de învățătură. A avut grijă în eparhia sa de toate categoriile de oameni aflați în nevoi. Bătrâni, bolnavi și tineri orfani deopotrivă toți alergau la episcopul Nichita, iar acesta nu înceta să le fie alături și să îi ajute după putința sa.

În perioada anilor 813-820, pe tronul Bizanțului a urcat un împărat numit Leon Armeanul. Acesta a avut o politică explicită împotriva cinstitorilor Sfintelor icoane. A persecutat înainte de toate pe conducătorii bisericilor.

Sfântul Nichita i s-a opus cu vehemență arătând nelegiuirea împăratului, care numai sub pretext închipuit persecuta pe sfinți. Leon chipurile slava Biserica de idolatrie. Sfântul Nichita a arătat că prin cinstirea sfintelor icoane, cinstea nu se oprește la lemnul sau materia lor, ci urcă la cel ce este închipuit pe ele, adică la prototip. De asemenea, acest mod de înțelegere a cinstirii sfintelor icoane a aparținut Bisericii creștine încă de la început, astfel încât ceea ce Leon susținea, nu era nici adevărat și nici motiv suficient de a prigoni ierarhi, monahi și laici laolaltă.

Pentru îndrăzneala mărturisirii sale, Leon l-a condamnat pe Leon la aspre torturi fiind în cele din urmă exilat departe de eparhia sa și de săracii săi pe care îi iubea atât de mult.

După mai mult timp, sfântul episcop al Calcedonului a trecut la cele veșnice, rămânând în amintirea creștinilor ca o pildă de îndrăznire în mărturisire, de iubire de aproapele și de curaj duhovnicesc.

Pr. Ştefan Sfarghie - Sinaxar - Sfinţii ierarhi Eutihie, episcopul Melitinei şi Nichita, episcopul Calcedonului

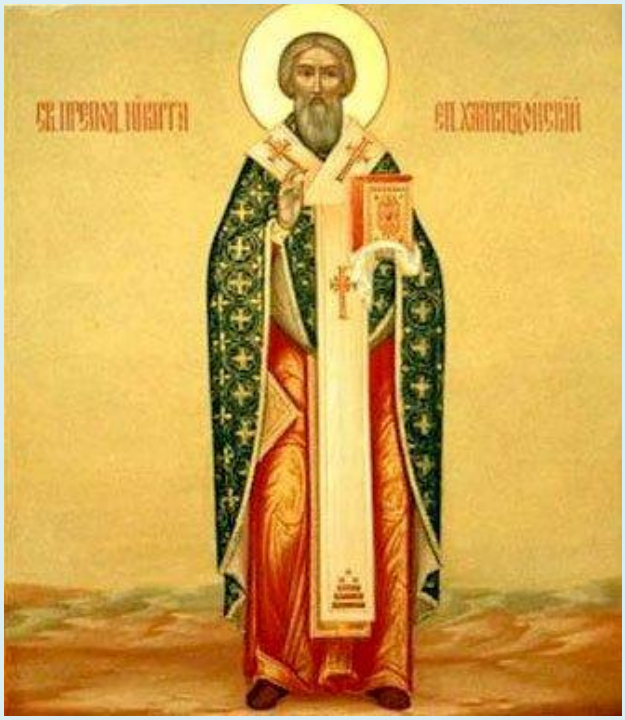

Sfântul Nichita a ales de tânăr viaţa monahicească şi plăcând lui Dumnezeu pentru virtuţile sale a fost ridicat la scaunul arhieresc al Calcedonului, unde a păstorit între anii 726 şi 775. Acesta s-a dovedit a fi împlinitor al poruncilor divine, păzind cu sfinţenie pravilele rânduite de Sfinţii apostoli şi de Sfinţii părinţi, bun păstor şi plin de osârdie în sporirea dreptei credinţe.

Din lucrul mâinilor sale îi miluia pe săraci, îi hrănea pe cei flămânzi, îi îmbrăca pe cei goi şi îi primea pe cei străini. Totodată, era şi un apărător al văduvelor şi al orfanilor, încurajându-i atât prin cuvânt, cât şi prin milostenii.

În vremea lui, s-a ivit în Biserică lupta împotriva sfintelor icoane şi s-a făcut dezbinare între creştini. Înşişi împăraţii au căzut în rătăcire şi i-au prigonit pe cinstitorii sfintelor icoane.

Sfântul ierarh Nichita s-a arătat mare apărător al credinţei statornicite de Sfinţii părinţi, mărturisind pretutindeni că icoanele sunt vrednice de cinstire şi că scoaterea lor din biserică este o grea rătăcire de la dreapta credinţă.

Pentru râvna lui a fost alungat din scaunul arhieresc şi osândit la surghiun, iar după multe suferinţe, izgoniri şi chinuri, se spune că s-a retras într-o mănăstire din Palestina, unde cu bucurie s-a mutat la Domnul, statornic fiind în mărturisirea sa până la capăt.

Calendar Ortodox - Sfântul sfinţit mucenic Eutihie, episcopul Melitinei; Sfântul ierarh Nichita mărturisitorul, episcopul Calcedonului

CALENDAR ORTODOX

Sfântul sfinţit mucenic Eutihie, episcopul Melitinei

A fost lucrător împreună cu Sfinții apostoli și a suferit mucenicie pentru Hristos în cetatea Melitinei în secolul I.

Tropar, glasul 4: Mucenicul Tău, Doamne, Eutihie, întru nevoinţa sa, cununa nestricăciunii a dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru; că având puterea Ta, pe chinuitori a învins; zdrobit-a şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Sfântul ierarh Nichita mărturisitorul, episcopul Calcedonului

Cuviosul părinte Nichita iubea din tinereţe pe Hristos. S-a lepădat de lume şi de toate cele din ea şi plăcând lui Dumnezeu prin viaţa îmbunătăţită, a ajuns în scaunul arhieresc al Calcedonului.

A păstorit creștinii din Calcedon între anii 726 și 775, dovedindu-se un bun păstor și plin de osârdie în sporirea dreptei credințe.

Din agoniseala muncii sale a miluit pe cei săraci, a hrănit pe cei flămânzi, a îmbrăcat pe cei goi și a primit pe cei străini. De asemenea, s-a arătat apărător văduvelor, tată orfanilor și celor nenorociți mângâietor, atât prin cuvânt, cât și prin faptă.

A fost un aprig apărător al credinței statornicite de Sfinții părinți, mărturisind pretutindeni că icoanele sunt vrednice de cinstire, fiind chiar și trimis în exil.

După multe suferințe și chinuri, Sfântul ierarh Nichita mărturisitorul s-a retras într-o mănăstire din Palestina, unde s-a mutat în pace la Domnul.

Tropar, glasul 4: Îndreptător credinţei şi chip blândeţilor, învăţător înfrânării te-a arătat pe tine turmei tale adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câştigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate. Părinte ierarhe Nichita roagă pe Hristos Dumnezeu ca să mântuiască sufletele noastre.

Proloagele din 28 mai

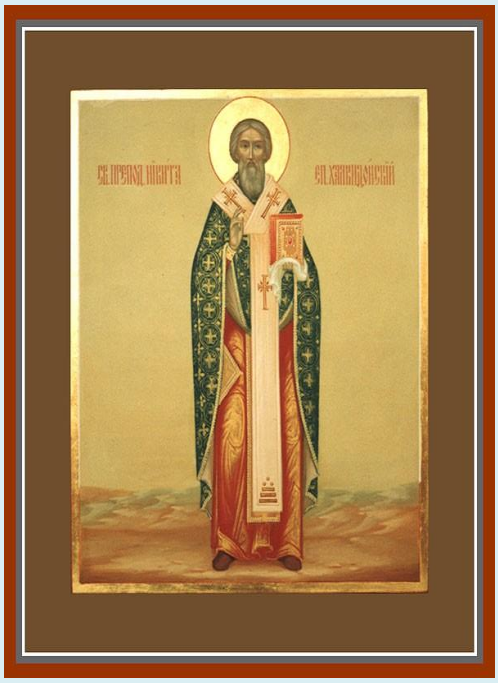

Luna mai în 28 de zile: pomenirea cuviosului părintelui nostru Nichita mărturisitorul, episcopul Calcedonului (sec. IX)

Cuviosul părintele nostru Nichita, iubind din tinereţe pe Hristos, a ales viaţa monahicească şi, plăcând lui Dumnezeu, prin fapte bune, a fost ridicat la scaunul arhieresc din Calcedon, de unde lumina lumea, ca făclia pusă în sfeşnic, împodobind Biserica lui Hristos. Că, s-a dovedit, în zilele sale, împlinitor, întru totul, al dumnezeieştilor porunci şi păzitor, cu sfinţenie, al pravilelor rânduite de apostoli şi de Sfinţii părinţi, bun păstor şi plin de osârdie în sporirea dreptei credinţe.

Şi era, cu deosebire, milostiv şi miluia pe cei săraci, din agonisita muncii sale; pe cei flămânzi îi hrănea, îmbrăca pe cei goi şi primea pe străini, asemenea se arăta apărător văduvelor, tată orfanilor şi celor nenorociţi mângâietor şi prin cuvântul şi prin fapta sa.

În vremea lui, s-a ivit în Biserică lupta împotriva Sfintelor icoane şi se făcuse dezbinare între creştini. Unii păzeau credinţa cea adevărată şi arătau folosul icoanelor, ca unele ce ajută învăţătura credinţei, luminând, cu chipurile zugrăvite pe icoane, viaţa Domnului şi a Sfinţilor. Alţii, ziceau că nu se cuvine a cinsti nişte lemne cioplite şi zugrăvite, că aceasta seamănă cu închinarea păgânilor la idoli.

În zadar arătau creştinii înţelepţi că dreptcredinciosul nu se închină lemnului, ci Sfântului din Cer, al cărui chip se află zugrăvit pe icoană, precum un chip zugrăvit ne aduce aminte de un prieten. Rătăciţii de la credinţă scoteau Sfintele icoane afară din biserici, le sfărâmau şi le ardeau. Şi însuşi împăratul, din vremea aceea, Leon Armeanul, căzuse în rătăcire şi prigonea pe cinstitorii Sfintelor icoane.

În anii acestei prigoane, cuviosul Nichita s-a dovedit aprig apărător al credinţei statornicite de Sfinţii părinţi, mărturisind, pretutindeni, că icoanele sunt vrednice de cinstirea creştinilor şi că alungarea lor din Biserică este o grea rătăcire de la dreapta credinţă. A fost scos din scaun, pentru râvna lui, şi osândit la batjocură şi la un îndepărtat surghiun, iar, după multe suferinţe, izgoniri şi chinuri, s-a mutat, cu bucurie, la Domnul, statornic în mărturisirea lui până la capăt.

Întru această zi, cuvânt din Înţelepciunea lui Solomon, pentru stăpânitori (Cap. 6, 1-8)

Ascultaţi stăpânitorilor şi înţelegeţi cei ce aveţi dregătorii şi toţi cei prea măriţi în neamurile oamenilor că, de la Dumnezeu, s-a dat vouă stăpânirea şi puterea, de la Cel Preaînalt, şi ca nişte slugi ale lui Dumnezeu sunteţi. Pentru ce nu păziţi legea, şi nici nu voiţi să umblaţi după sfatul Celui Preaînalt? Cum de nu judecaţi cu dreptate şi, pentru aur, pierdeţi adevărul? Că tot dregătorul, cel cu dreptate, are îngerească şi sfinţită rânduială. Iar cel ce asupreşte, cu nedreptate, se face pe sine slugă a satanei, că puterea diavolului este în mădularele lui. Pentru aceasta, înfricoşată şi fără de veste pierzare va veni asupra lui şi mânie cumplită, de la Dumnezeu, va năvăli peste dânsul, că cel tare, cu străşnicie, va fi întrebat la Judecată.

Sfântul Nicolae Velimirovici – Proloagele de la Ohrida din 28 mai

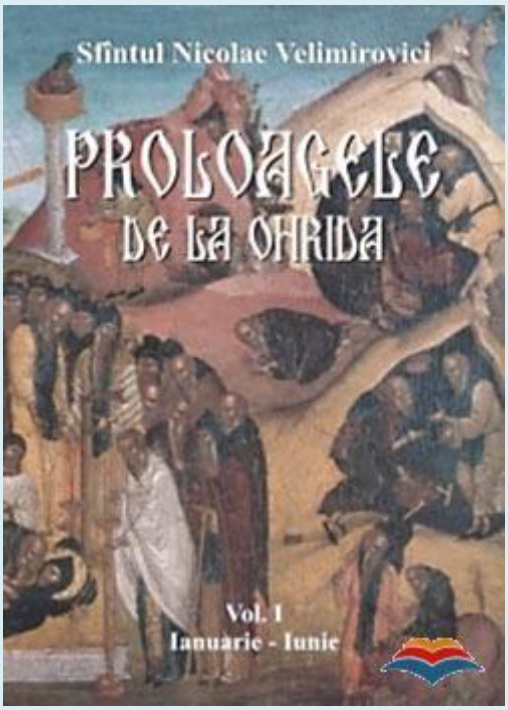

Pomenirea Sfântului Nichita, mărturisitorul - episcopul Calcedonului

Acesta încă din tinereţile lui s-a lepădat de toată deşertăciunea lumii şi s-a retras în viaţa cea monahicească plină de nevoinţe duhovniceşti şi trupeşti. Strălucind precum soarele în virtuţi, el a fost ridicat pe tronul de arhipăstor al Calcedonului.

Ca episcop, mare a fost milostenia lui faţă de necăjiţii vieţii şi mare grijă lui pentru soarta orfanilor, a văduvelor şi a săracilor.

Când răul Leon, armeanul a urcat pe tronul imperial de la Constantinopol şi a început prigoana împotriva cinstirii sfintelor icoane, Nichita a stat cu curaj împotriva lui, vădindu-l de păcat, explicând ce înseamnă sfintele icoane şi arătând cât de mare şi de sfântă este cinstirea lor.

Pentru aceasta el a îndurat toate umilirile, toate calomniile şi falsele încriminări şi temniţă grea. El la urmă a fost aruncat în surghiun pentru mărturisirea credinţei lui, unde prin multe chinuri şi nevoinţe s-a înfăţişat înaintea lui Dumnezeu spre a primi cununa slavei în Împărăţia Lui cea sfântă.

Pomenirea Sfintei muceniţe Heliconia

Heliconia s-a născut la Tesalonic şi a primit o aleasă educaţie creştinească. Întru toată evlavia, în timpul domniei lui Gordian şi a lui Filip, ea s-a strămutat în Corint unde i-a înfierat pe toţi cei care aduceau necuratele jertfe idolilor.

Când guvernatorul Perinus a silit-o să jertfească idolului lui Esculap, această muceniţă a lui Hristos i-a zis: ***„Ascultă-mă bine, guvernatorule! Roabă a lui Hristos sunt eu, iar pe acest Esculap al tău, eu nu-l cunosc. Aşadar, porunceşte pentru mine ce poftești."***

Pentru aceasta ea a fost adusă la judecată şi torturată cu sălbăticie. Ea a fost aruncată în foc, dar din trupul ei a început să curgă pârâu de sânge, care a stins focul, iar ea a rămas vie.

Ea a fost aruncată la lei, dar leii nu s-au atins de trupul ei, ci mai curând s-au gudurat în jurul ei.

Fiind dusă la templu cu gândul că va jertfi idolilor, ea i-a sfărâmat pe idoli la pământ şi prin aceasta l-a făcut pe torţionar să fie şi mai sălbatic.

Pe când zăcea acoperită de răni în temniţă, Mântuitorul însuşi a venit la muceniţa Lui, înconjurat de Sfinţii Arhangheli Mihail şi Gavriil. Stăpânul i-a vindecat ranele, a mângâiat duhul ei şi a întărit-o. După aceea ea a fost dusă la eşafod spre a fi omorâtă prin tăierea capului.

Mai înainte de a fi decapitată, Heliconia şi-a ridicat în sus mâinile şi s-a rugat lui Dumnezeu ca să o primească pe ea în turma mieluşeilor celor cereşti ai Săi. Când şi-a săvârşit rugăciunea, s-a auzit un glas din cer: ***„Vino, fiică şi primeşte cununa şi tronul tău!"***

Ea după aceasta a fost decapitată şi aşa a primit cununa slavei de la Stăpânul, pentru care cu dragoste s-a jertfit ca un mieluşel curat şi nevinovat.

Pomenirea Sfântului Ignatie de Rostov

Ca ierarh, el a păstorit turma lui Hristos timp de douăzeci şi şase de ani, cu mare dragoste şi milostivire de oameni.

După ce a murit şi pe când puneau trupul lui în biserică, unii dintre cei de faţă 1-au văzut cum se înălţa din sicriu în văzduh, pe deasupra bisericii şi cum binecuvântează poporul şi oraşul de la acea înălţime. După aceea au văzut cum trupul lui se reîntoarce în sicriu.

Multe alte minuni s-au petrecut la mormântul lui. El s-a înfăţişat înaintea Domnului la anul 1288, în douăzeci şi opt de zile ale lunii mai.

Cântare de laudă la Sfânta muceniţă Heliconia

Heliconia, viteaza muceniţă,
Cu sufletul curat şi la chip frumoasă,
Cuvântul Unuia Dumnezeu vesteşte
în idoleasca cetate Corint:
„O, corintenilor înşelaţi de întuneric,
cu legături drăceşti legaţi,
voi la lucruri vă închinaţi
iar nu Unuia Singurului Celui Preaînalt!

Unul este Dumnezeu, iar idolii sunt legiune;
Unul este Dumnezeu, iar legiune sunt şi dracii.
Unul Dumnezeu este Făcătorul Cel Atotputernic;
El Chivernisitorul cel Bun este al întregii zidiri.

El toate le-a făcut cu cuvântul
Şi susţine toate;
Fiecărei făpturi ce suflă pe pământ
El i-a dat suflare de viaţă.
El mişcă toate cu înţelepciune şi putere;
El mângâie toate cu dumnezeiască milă.
El Domn este al cerului şi al pământului;
Numai El singur vrednic este de închinare.
O, Corintenilor bogaţi şi trufaşi!
De ce sunteţi atât de necredincioşi?!"

Cugetare

Doar omul cel plin de trufie are îndrăzneala să traseze semnul egal între Hristos şi alţi oameni mari care au trăit pe pământ. Cu toate acestea, vădit este că oamenii

mari ai lumii sunt una, iar Hristos Domnul cu totul altceva, tot aşa cum creaţia este una, iar Creatorul ei cu totul şi cu totul altceva.

Hristos nu este doar mare, ci El este Făcătorul şi Izvorul şi Inspiratorul oricăror lucruri cu adevărat mari din istoria omenirii.

Pe când îşi trăia ultimii ani de viaţă în insula Sfânta Elena, în mizerie şi în umilinţe, Napoleon, acest om de o măreţie trecătoare, a rostit următoarele cuvinte: „Alexandru, Cezar, Hannibal, Ludovic al XIV-lea, cu tot geniul lor, nu sunt nimic. Ei au cucerit lumea, dar nu au putut să-şi cucerească măcar un singur prieten. Şi iată, Hristos strigă şi îndată generaţii întregi de oameni vin laolaltă legaţi printr-o dragoste frăţească mai puternică decât orice rudenie de sânge. Hristos aprinde flacăra iubirii care arde tot egoismul şi depăşeşte orice fel de dragoste de pe pământ."

Luare aminte

Să luăm aminte la harul Duhului Sfânt Dumnezeu de la Sfânta Taină a Cununiei:

- *La cum harul, în timpul cununiei, cu dreptate sfinţeşte legătura fizică dintre două fiinţe umane, de dragul naşterii de prunci;*
- *La cum harul uneşte, luminează şi întăreşte, prin iubire, unirea a două suflete: pe soţul cu soţia lui.*

Predică despre puterea Tainei Cununiei

De aceea va lăsa omul pe tatăl său şi pe mama sa şi se va uni cu femeia sa şi vor fi amândoi un trup (Facerea 2: 24).

Este voia lui Dumnezeu ca neamul omenesc să crească şi să se înmulţească. Mijloacele prin care se lucrează acestea au fost create de Domnul, întru a Sa dumnezeiască măiestrie. Este taină dumnezeiască aceea că omul îşi lasă pe tatăl şi pe mama sa şi se uneşte cu femeia sa.

Dar a-şi lăsa tată şi mamă nu înseamnă a-şi abandona tata şi mama, ci înseamnă a deveni la rândul său părinte.

Atunci când copiii devin părinţi, ei deja nu mai sunt doar copiii, ci ei devin şi prietenii părinţilor lor. Atunci când fiii cei uniţi prin sfânta taină a cununiei ajung să simtă la rândul lor durerile naşterii de fii, ei îşi respectă şi mai mult părinţii.

Icoane

SF. IER. EVTHIE
SF. CVV. ANDREI
CEL NEBUN PENTRU HRISTOS
SF. MC. DIMITRIE

28 mai

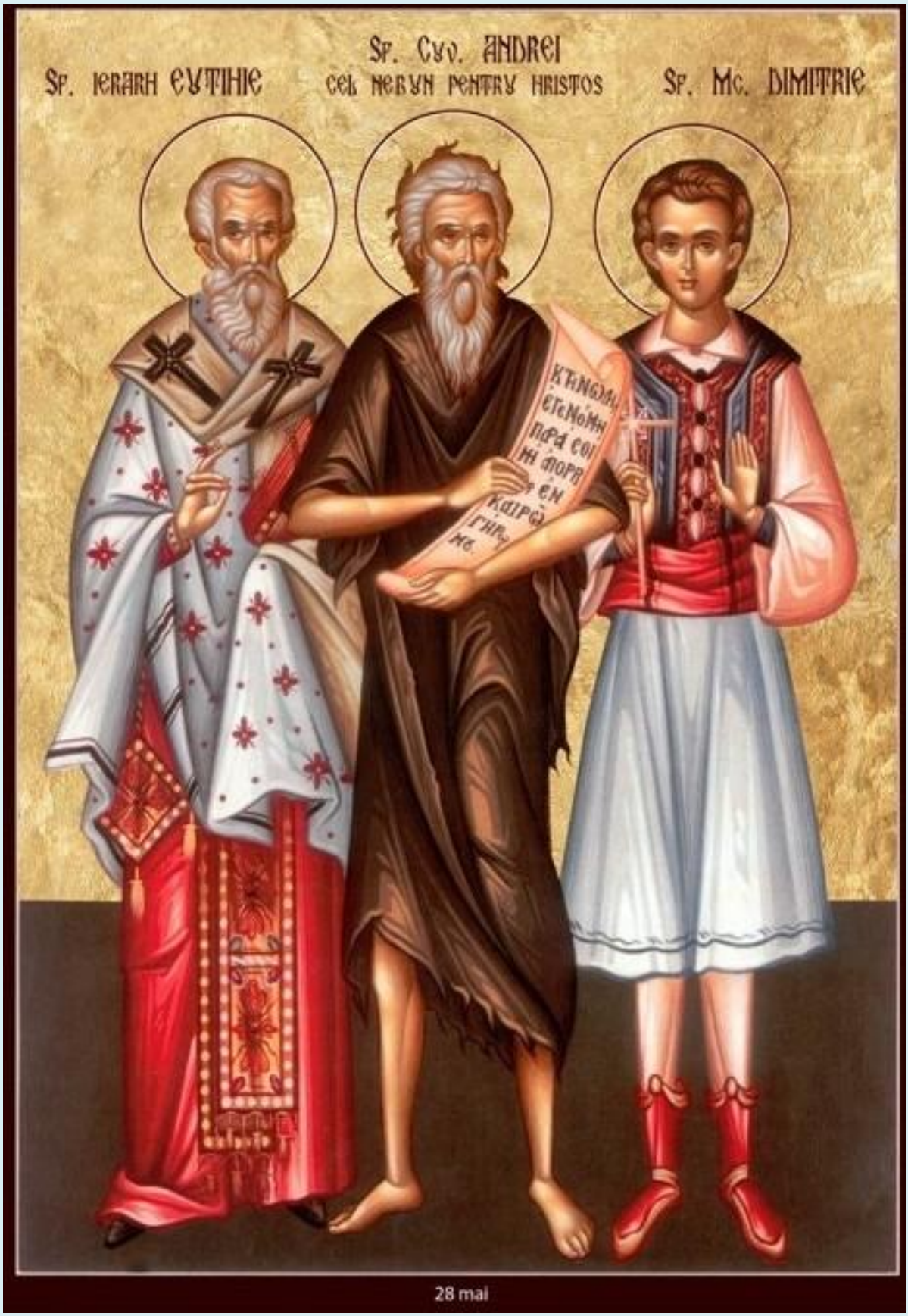
Sf. Cuv. ANDREI
Sf. Ierarh EVTIHIE
cel Nebun pentru Hristos
Sf. Mc. DIMITRIE
28 mai

Ὁ ἅγιος Ἀνδρέας
ὁ διὰ Χριστὸν Σαλός
ΚΤΗΝΩΝ
ΕΓΕΝΟΜΗΝ
ΠΡΑ ΣΟΙ
ΗΝ ΠΟΡΕ
ΕΝ
ΚΑΙΡΩ
ΓΗΡΩ
ΜΟ

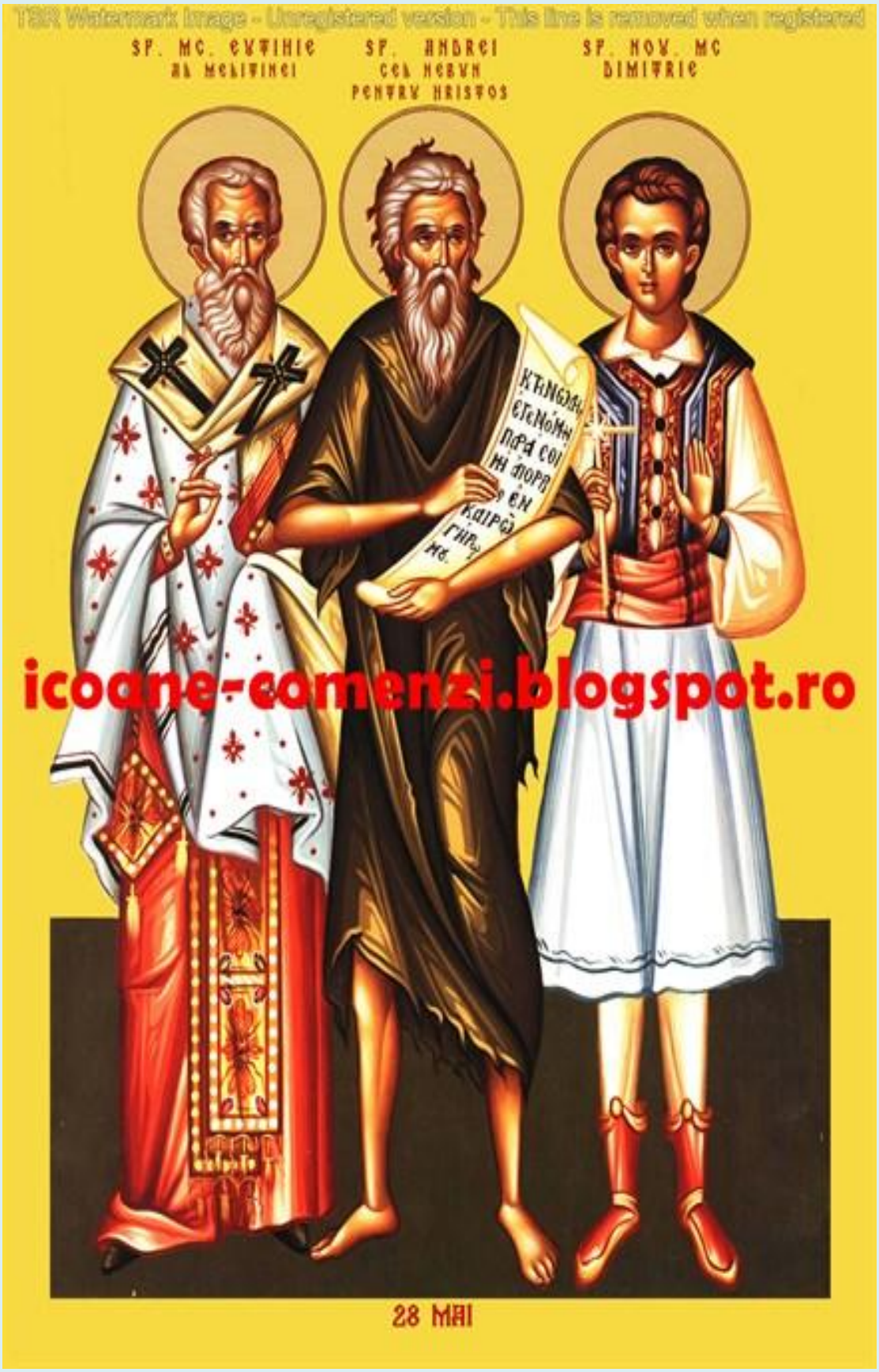
TRIAL Watermark Image – Unregistered version – This line is removed when registered
SF. MC. EVTIHIE
DE MELITINE
SF. ANDREI
CEL NEBUN
PENTRU HRISTOS
SF. NOV. MC
DIMITRIE
icoane-comenzi.blogspot.ro
28 MAI

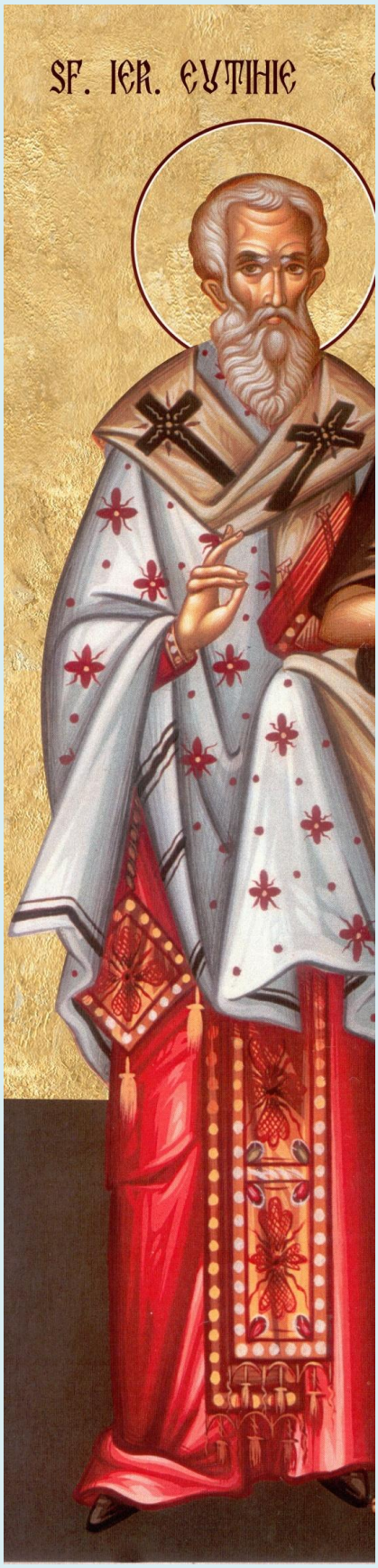
SF. IER. EVTIHIE

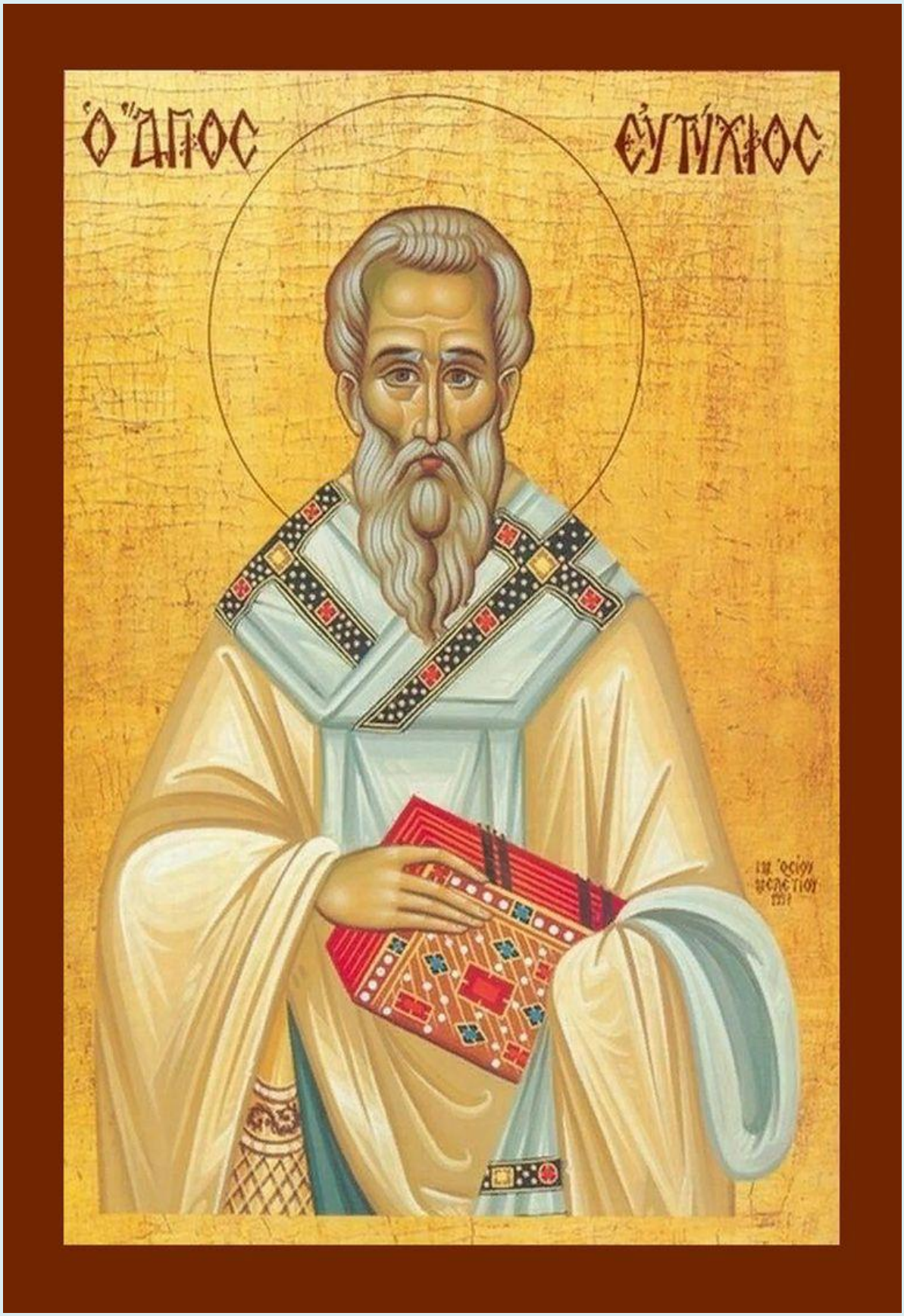
Ὁ ἅγιος
Εὐτύχιος

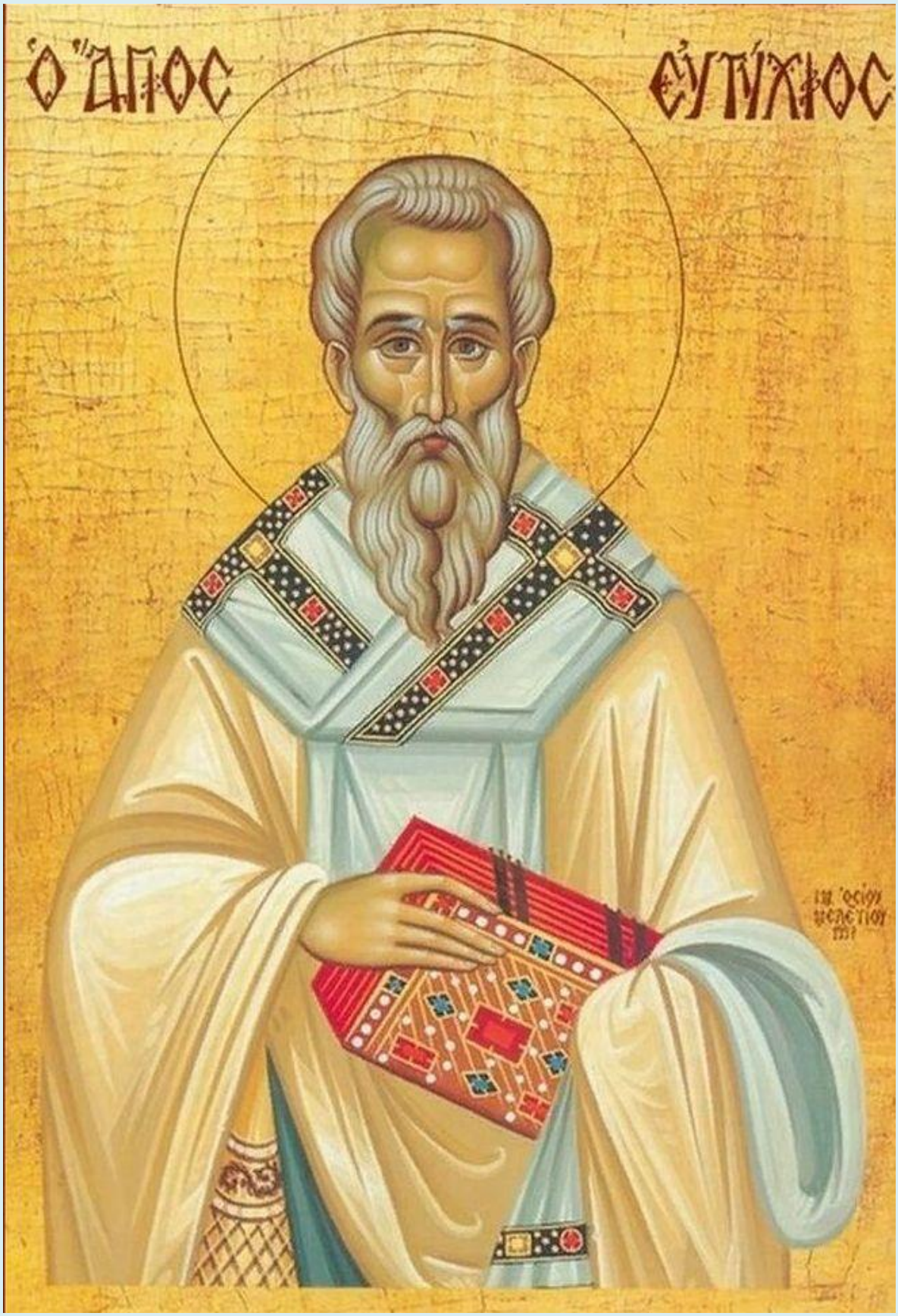
Ὁ ἅγιος
Εὐτύχιος

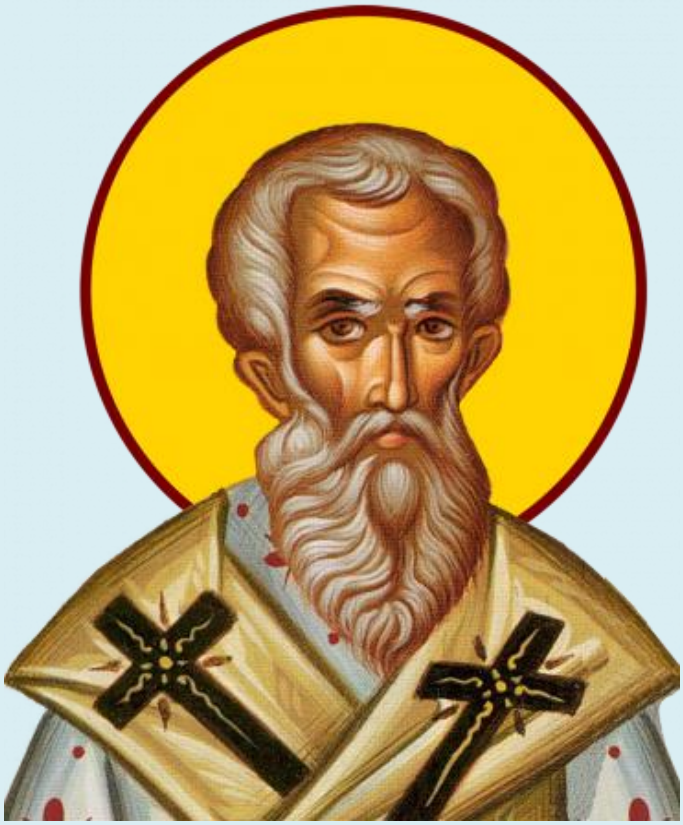

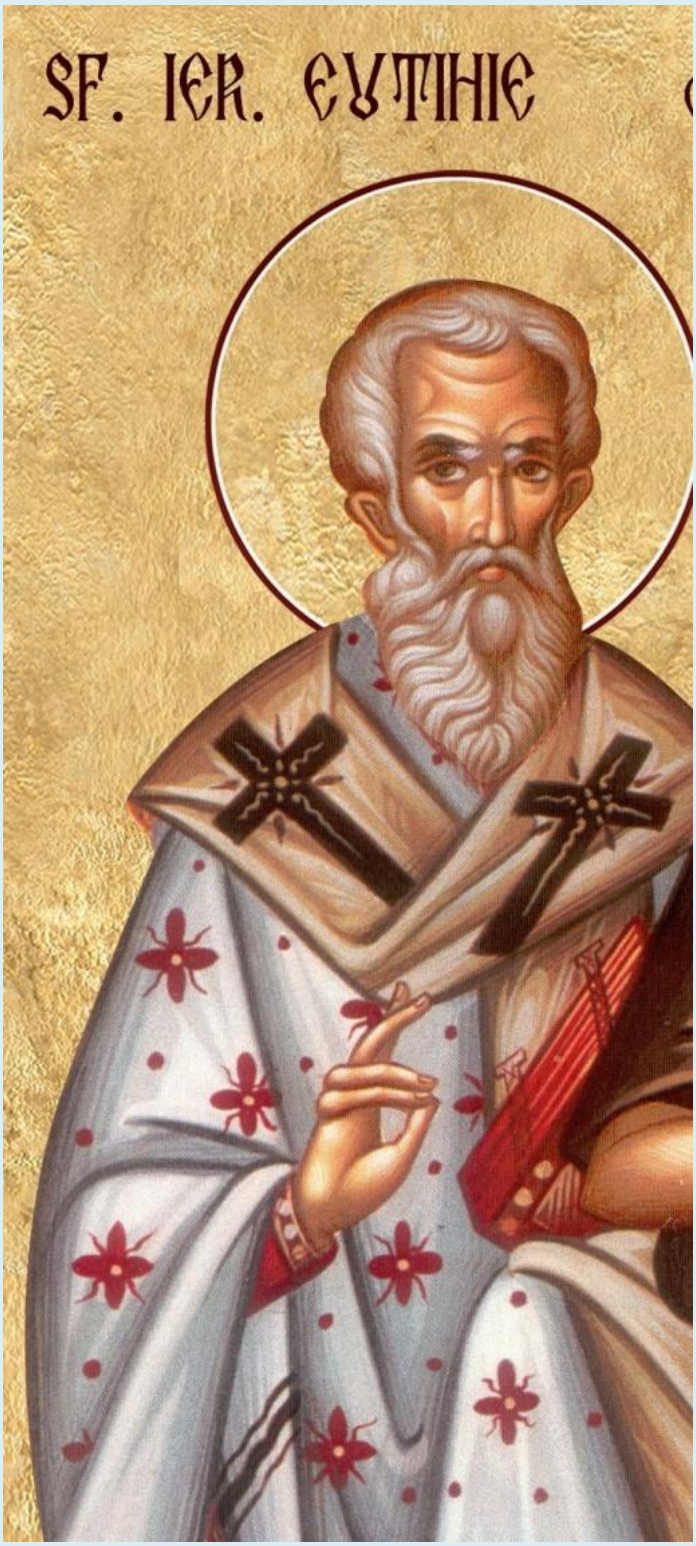
SF. IER. EVTIHIE

MĂRTURII
PENTRU SUFLET
Sinaxar
28 Mai
Sfinții zilei:
Sfântul Ierarh Nichita
Mărturisitorul,
Episcopul Calcedonului;
Sfântul Sfințit
Mucenic Eutihie,
Episcopul Melitinei;
Sfânta Muceniță
Eliconida;
Cinstirea Icoanei Maicii
Domnului din Niceea
(Nicene)
WWW.EPISCOPIA-ITALIEI.RO/MPS

SFINȚII ZILEI
A TRĂIT ÎN PERIOADA
PERSECUȚIILOR SUFERITE
DE CEI CARE CINSTEAU
SFINTELE ICOANE.
SFÂNTUL IERARH
NICHITA MĂRTURISITORUL,
EPISCOPUL CALCEDONULUI
28 MAI

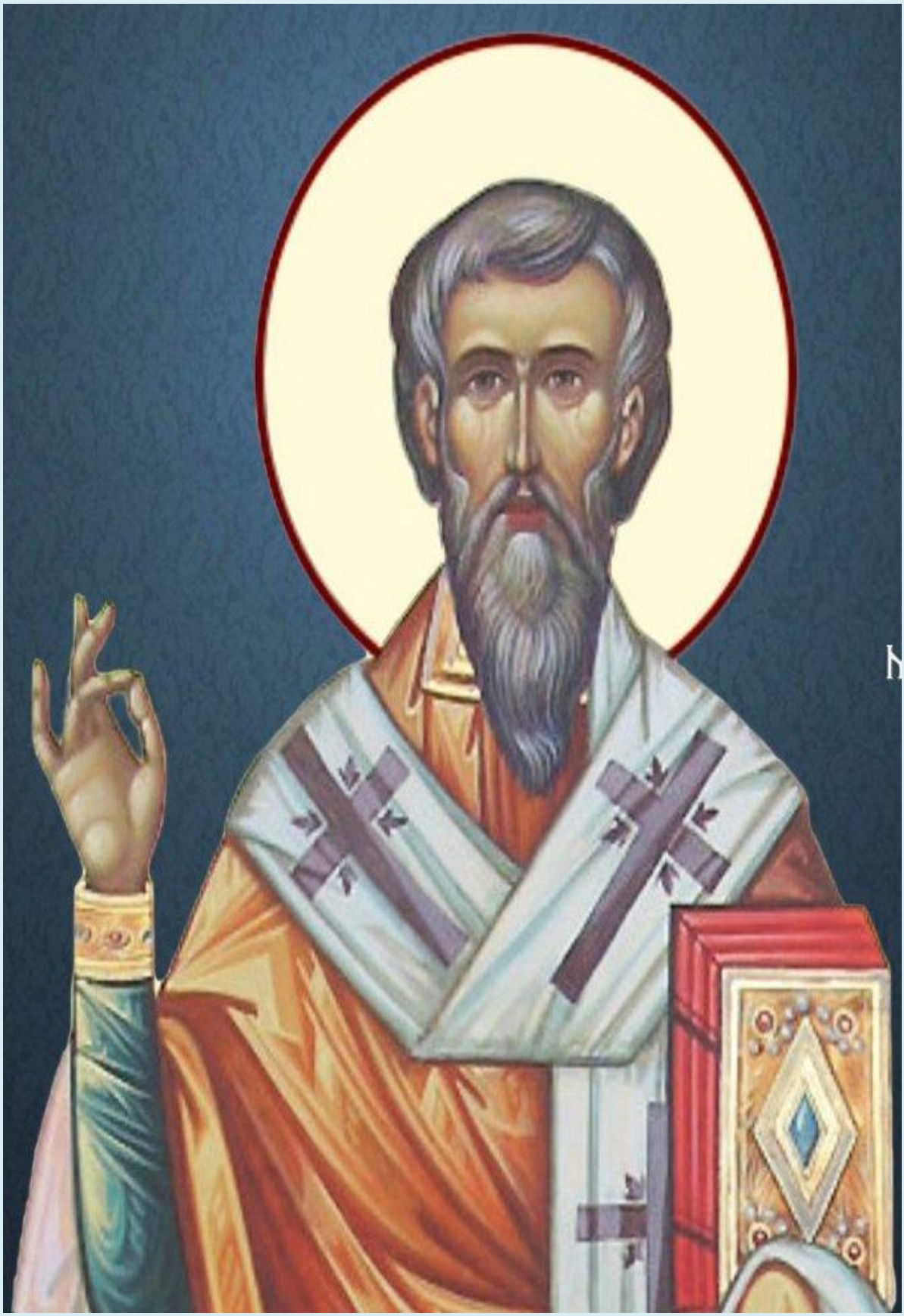

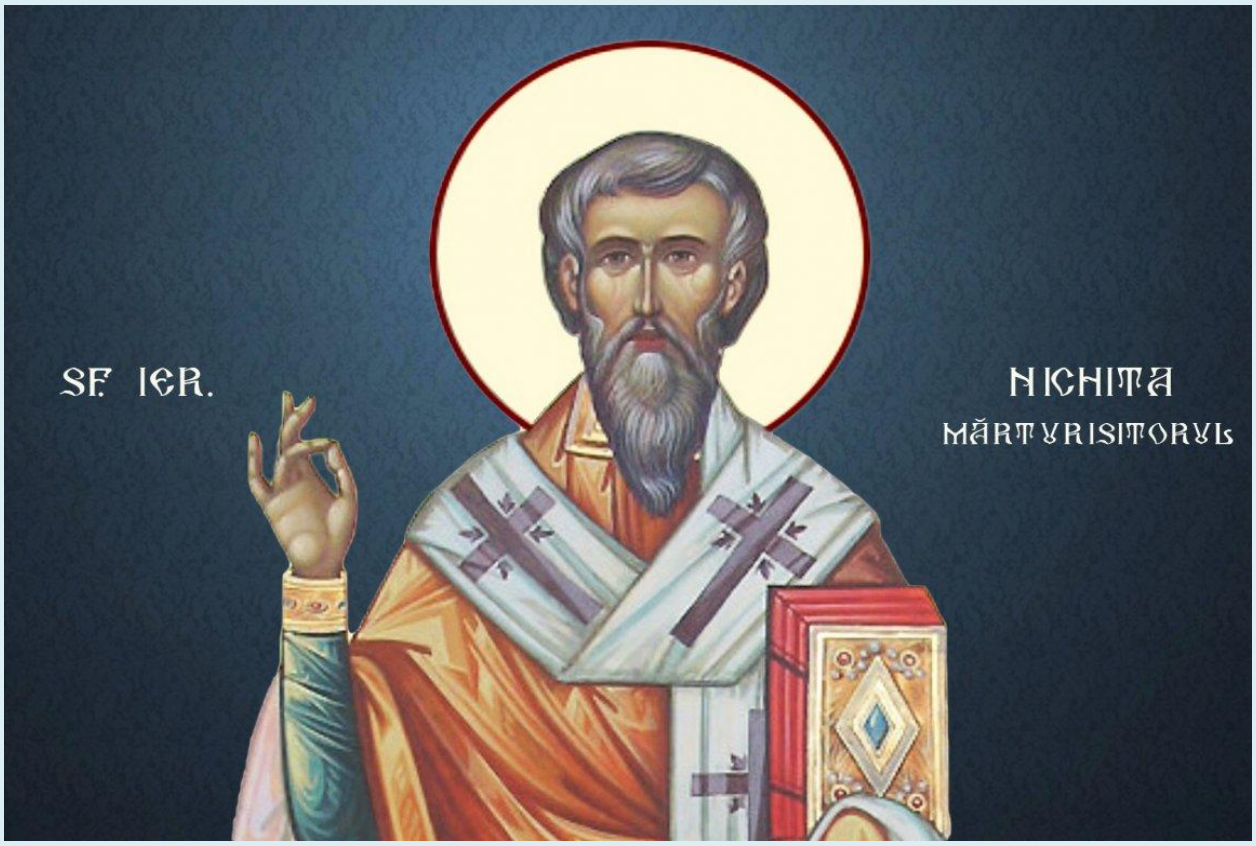
SF. IER.
NICHITA
MĂRTURISITORUL

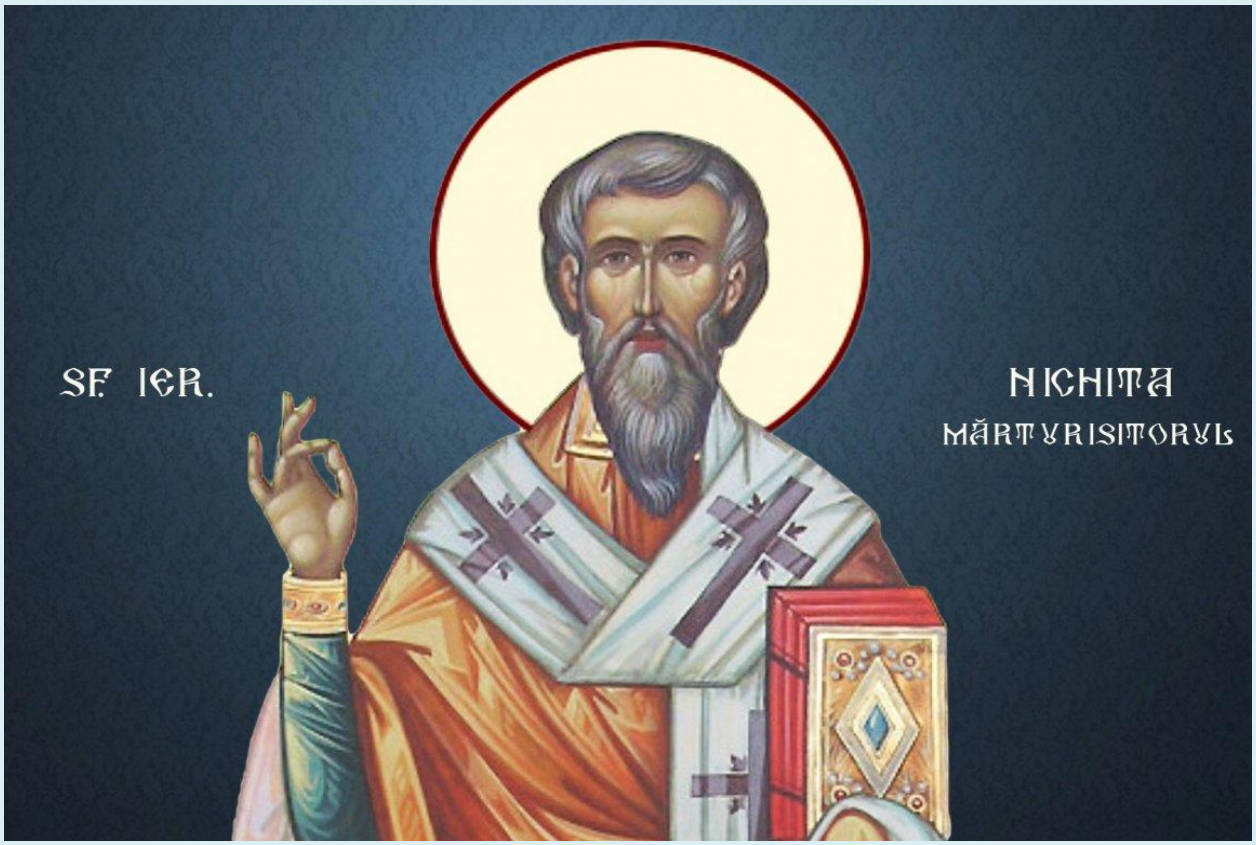
SF. IER.
NICHITA
MĂRTURISITORUL

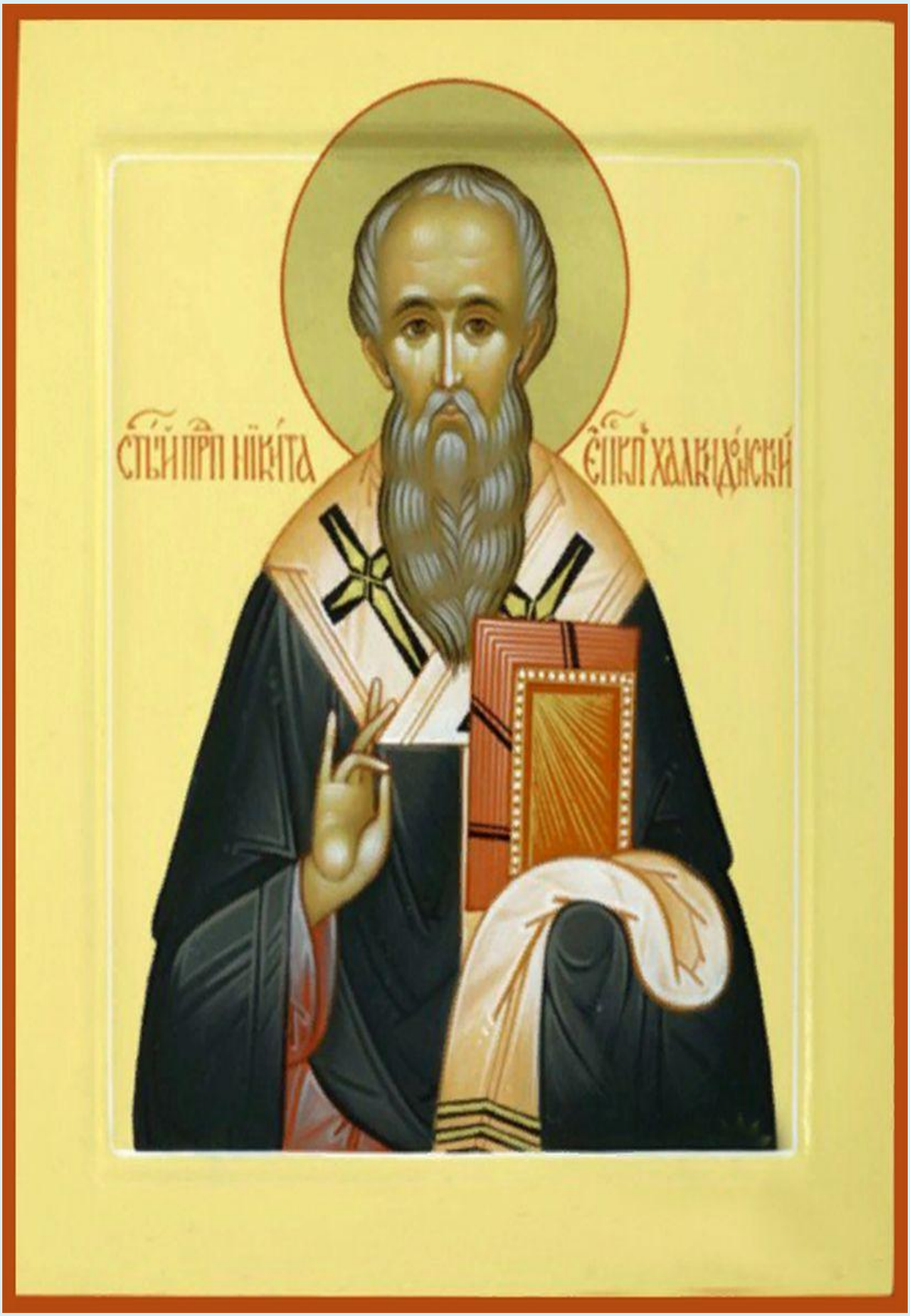
СТЫЙ ПРП НИКИТА
ЕПИСКП ХАЛКИДОНСКИЙ

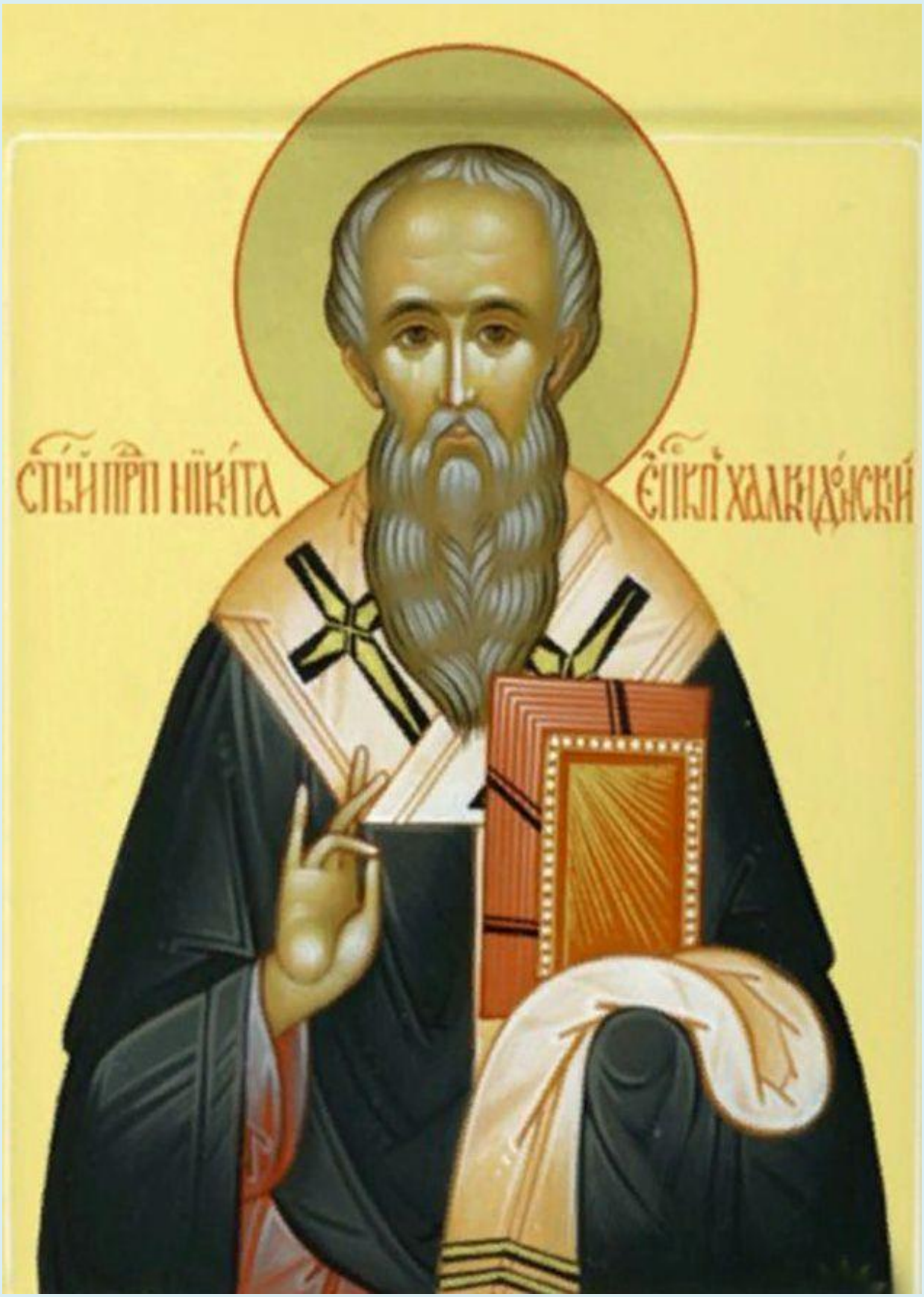
СТЪЙ ПРП НИКИТА
ЄПИСКП ХАЛКИДОНСКИЙ

СВ. ПРЕПОД. НИКИТА
СВ. ХЕРСОНЕСКИЙ

DOXOLOGIA.ro
Sf. Ier.
Nichita
Mărturisitorul

Sf. Ier.
Nichita
Mărturisitorul

Sf. Ier.
Nichita
Mărturisitorul

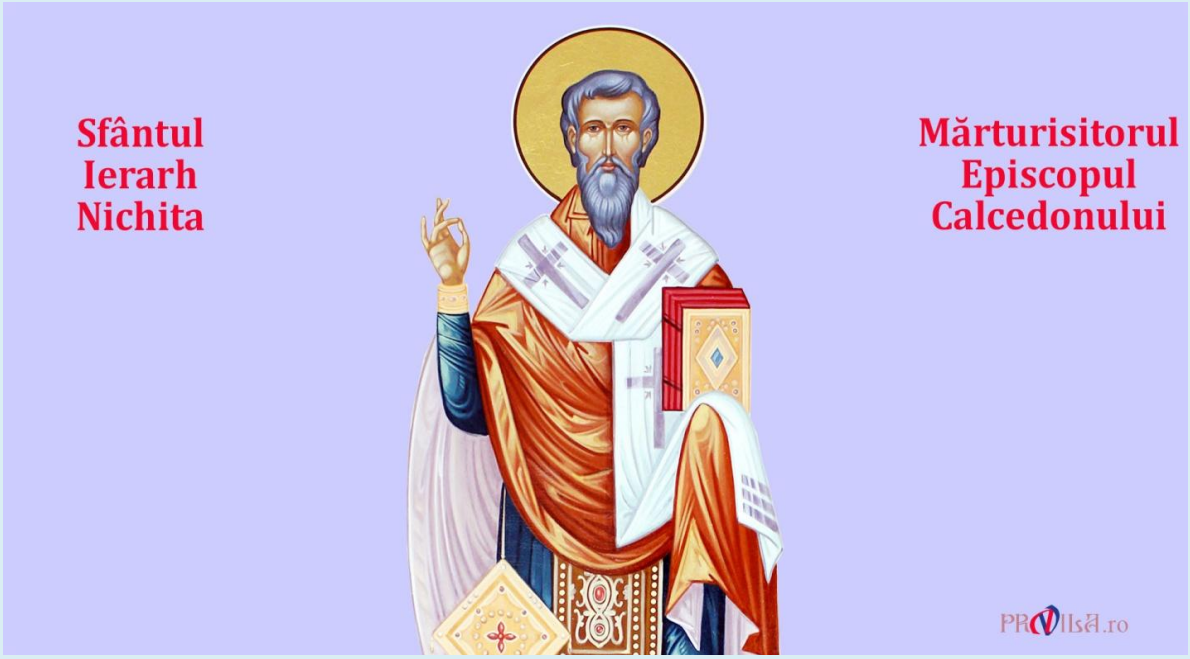
Sfântul
Ierarh
Nichita
Mărturisitorul
Episcopul
Calcedonului
PROVILSĂ.ro

Sfantul Cuvios
Nichita
Marturisitorul

ПРПДБНЫЙ
ИСПОВѢДНИКЪ
НИКИТА
ВИѲИНІЯ
ХАЛКИДОНСКІЙ

ПРѢДОБНЫЙ
ИСПОВѢДНИКЪ
НИКИТА
ВИѲИНЪ
ХАЛКИДОНСКІЙ

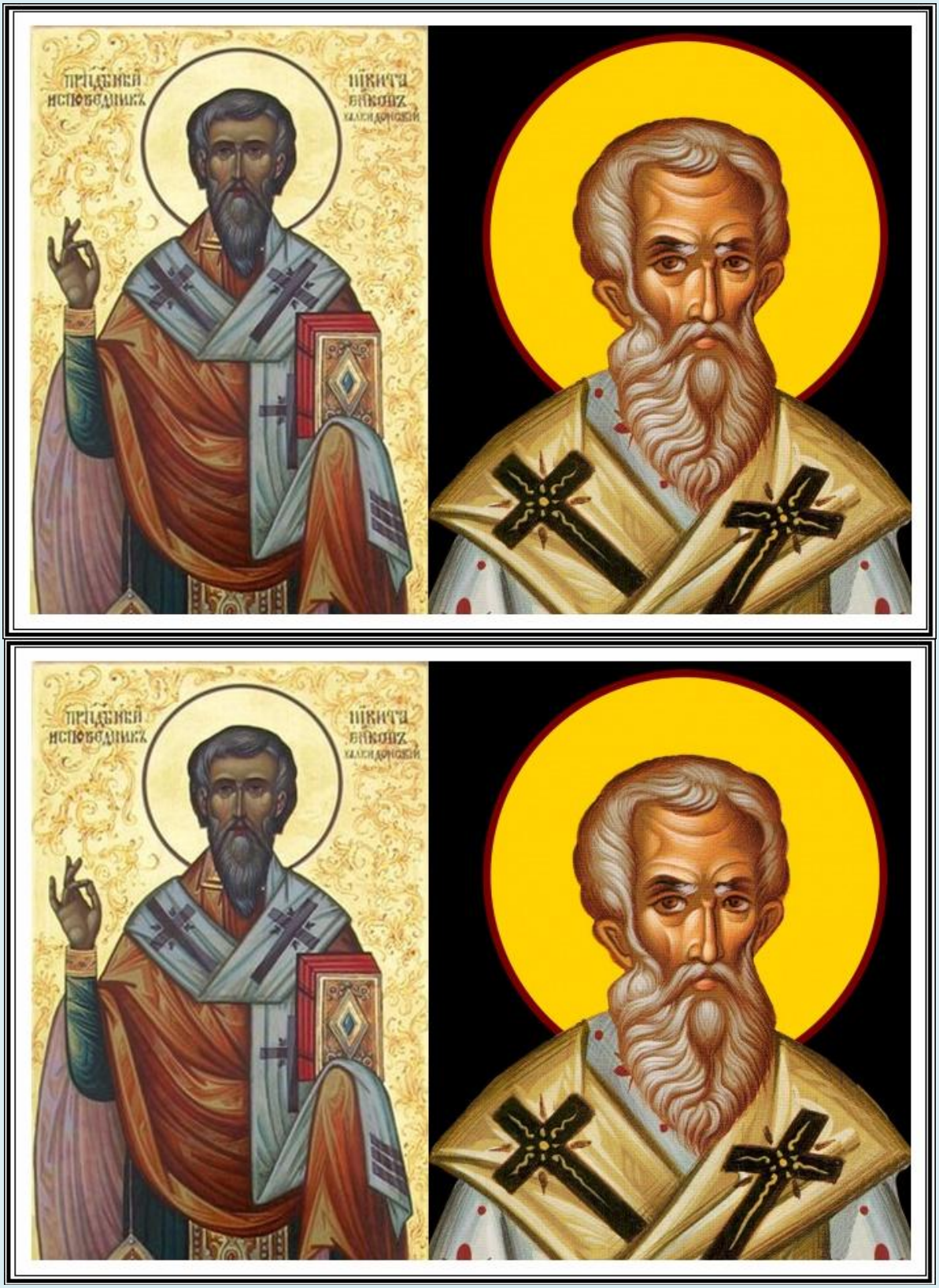

Bucurați-vă, Sfinților ierarhi Nichita și Eutihie!